

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה

מיום שני, ו' בטבת תשפ"א, 21.12.2020

מועצה אזורית אשכול
ישיבת מועצה מס' 17
מיום שני, ו' בטבת תשפ"א, 21.12.2020

משתתפים:

- ירקוני גדי - יו"ר המועצה
- קוברסקי אדוארד - חבר מועצה, חבר אבשלוס
- גרין סילביה - חבר מועצה, אורים
- מאיר יפרח - חבר מועצה, אוהד
- ברקאי מירב - חברת מועצה, בארי
- בר יובל - חבר מועצה, בארי
- אלון דודי - חבר מועצה, יתד
- טל משה - חבר מועצה, דקל
- אוקרט חנניה - חבר מועצה, מבטחים
- שמואל ספקטור - חבר מועצה, חולית
- ברזילי דני - חבר מועצה, מגן
- רובין השי - חבר מועצה, ניר עוז
- ערוסי מזל - חברת מועצה, עין הבשור
- פלג אמיר - חבר מועצה, עין הבשור
- פרידמן ראובן - חבר מועצה, עין השלושה
- ציפורי איתי - חבר מועצה, תלמי יוסף
- רוויטל דג'אווי בן יעקב - חברת מועצה, ישע
- רביבו קובי - חבר מועצה, שלומית
- רונית בן רומנו - חברת מועצה, תלמי אליהו
- נועם גל - חבר מועצה, שדה ניצן
- הוכמן ידידיה - חבר מועצה, בני נצרים

- בן ארי רבקה - חברת מועצה, כיסופים
- סלע נעמי - חברת מועצה, צוחר
- טל בורנשטיין - חבר מועצה, נירים
- גולני סטלה - חברת מועצה, כרם שלום
- בוקבזה תמיר - חבר מועצה, תלמי יוסף

מוזמנים:

- ניר ים - מנכ"ל המועצה
- כבי שקולניק - גזברות
- מתן שטרית - ע. גזבר
- מיכל עוזיהו פלג - מנהלת המרכז הקהילתי
- בוריס נמירובסקי - מהנדס המועצה
- בשמת גלין - מנהלת מחלקת איכות הסביבה
- יפה בוקבזה
- שרון קלדרון

על סדר היום:

1. ציון חג חנוכה
2. מידע
3. אישור פרטוקול מליאה #16#2020 מיום 30.11.20
4. שאילתות
5. וועדים מקומיים
6. אישור תוכניות עבודה ותקציב לשנת 2021

7. אישרור תב"ר 612 (אושר בטלפון/ווטסאפ)
8. אישור תב"רים
9. הארכת קדנציה כבי שקולניק – גזברית המועצה
10. הארכת קדנציה יהודה זנטי – מבקר המועצה
11. סעיפים נוספים לסדר היום:
11. א' – הגדלת התקשרות יועץ – אפ.אמ. מוטי פוגל הנדסה בע"מ

מר ניר ים: ערב טוב גם לעומדים בפתח, העומדות בפתח. ברוכים הבאים למליאה מספר 17, לפני שאני מעביר את רשות הדיבור לגדי, עם המידע, כמה דברים קטנים. שימו לב שאנחנו בהתפרצות הגל השלישי של הקורונה, אז בואו נקפיד על הכללים, מי שלא אוכל סופגניות, ישים מסיכה.

1. ציון חג חנוכה

מר ניר ים: הסופגניות פה, אמנם חנוכה נגמר, המליאה תוכננה להיות באמצע החג, ב-14 לחודש ונדחתה.

מר גדי ירקוני: מאז שמרנו אותן במקרר.

מר ניר ים: כן, מאז שמרנו אותן, וכמו פך השמן, הן החזיקו מעמד עד היום, ואנחנו נפתח את המליאה עם כמה מילים של קובי, בבקשה, שיספר לנו משהו על החג שעברנו.

בבקשה, קובי.

מר רבינו קובי: טוב, שלום וברכה לכולם. התבקשתי על ידי ניר, להגיד כמה מילים על החג שעבר. תמיד טוב לעשות רפלקציה על מה שעברנו, אז אנחנו ככה סיימנו את חג החנוכה, ובחג החנוכה אנחנו אומרים, מי שנוהג, להוסיף על הניסים. זה קטע כזה שמוסיפים בתפילה. אבל אם אנחנו נסתכל ונצלול לקטע הזה, אנחנו נגלה שהנס המרכזי של חג החנוכה, שאנחנו אוהבים לחגוג אותו גם כשנגמר החג, יש סופגניות, שמן בלגאנים, שנס פך השמן הוא בכלל לא מופיע בקטע של יעל הניסים.

בסופו של דבר, מה שמופיע, זה הניצחון של המלחמה. אומרים חכמים שהסיבה שבחרו לשים בפרונט, בקדימה, את הנס של המלחמה ולא את נס פך השמן, זה ללמד אותנו שהחוכמה הגדולה שלנו, היא להוסיף אור בדבר הטבעי. מלחמה, ניצחון במלחמה, הוא גם אם זה מעטים בעד רבים, עדיין אפשר לומר – תשמע, היינו חבורה של תקתקנים, שיש לנו טקטיקה מיוחדת, ובגלל זה ניצחנו. היינו יכולים לומר שדרך הטבע שבסוף מי שחכם, הוא זה שינצח. באו חכמים ואמרו לנו – דעו לכם, שהטבעיות להוסיף אור, דווקא דרך הטבע, ולא בדרך הניסית, זו החוכמה הגדולה. כי זה ששמן שהיה אמור להספיק ליום אחד הספיק לשמונה ימים, זה ברור שזה נס לכולם, אין פה שאלה. אבל להוסיף אור בטבע, זו החוכמה הגדולה, וזו הנקודה של חנוכה. אנחנו כולנו פה, באותה שליחות אחת גדולה, להוסיף אור במועצה שלנו, וברגע שכל אחד יעשה את שליחותו, ויצליח להוסיף אור, אז כולנו ביחד נהיה אור גדול, בעזרת השם.
(מחיאות כפיים)

גב' מזל ערוסי: חזק וברוך.

מר ניר ים: תודה קובי. יהודית, מי יושב לידך?

מר גדי ירקוני: בוקבזה.

מר ניר ים: תמיר. אז תמיר, תרים יד, אתה חדש אצלנו, ברוך הבא, נציג תלמי

יוסף. ולידי דודי, בהצלחה דודי, גם לך.

מר דודי אלון: תודה.

מר ניר ים: בבקשה, גדי.

2. מידע

מר גדי ירקוני: כן, באמת זו פעם ראשונה שדודי פה יושב, אז באמת בהצלחה. הוא

כבר מנהל ותיק אצלנו, אבל פעם ראשונה שיושב איתנו פה, מאחל לכולנו הרבה הצלחה.

קצת דברים, אני אתן שלושה דברים קצרים. דבר ראשון, מה שקורה עכשיו, לצערי עוד פעם, בזמן

האחרון זה קורה יותר מדי, הקו הדרומי ליד ניר יצחק, עוד פעם התפוצץ קו המים הראשי של

מקורות, הוא עכשיו אין שם מים, יש שם מים שעולים רק לקו מי שתייה, שבא מכיוון דרום. אנחנו

מאוד מקווים שמקורות יגמרו את זה, אבל זה תיקון לא קצר, וייקח הרבה זמן.

מאז שהרחיבו את הכביש והזיזו את הצינור, יש שם כבר כמה וכמה פיצוצים, אני מקווה שזה לא

משהו שקשור לאיזו עבודה שקרתה שם, אבל אי אפשר עכשיו להשקות, וזה רק מי שתייה, אני

מקווה שזה יגמר, זה משהו שקרה בשעה – שעתיים האחרונות, אבל אני מקווה שזה יסודר במשך

הלילה, אבל עובדים על זה עכשיו.

ניר אמר, אני חושב שזה הדבר שמעסיק אותנו לא מעט, נושא הקורונה. נושא הקורונה, אמנם כל

המדינה מדברת על החיסונים, אבל על כל החיסונים, גם על הגל השלישי, ולצערי הוא לא עובר

מעלינו. נכון להיום, לעכשיו, יש לנו עשרים חולים שאנחנו יודעים עליהם במועצה, ועוד כמה

עשרות מבודדים. זה אולי היא רוצה להזכיר לנו, שכמו שאנחנו אומרים כל הזמן, ואני חוזר

ואומר, אנחנו חייבים להמשיך ולהיזהר פה, על מנת שנישאר מועצה ירוקה.

מר אלי אהרון: גדי, אתמול היו 11.

מר גדי ירקוני: היום יש עוד 10 ברוך השם, אחרי הצהריים, כן. אחרי הצהריים,

מהבוקר עד עכשיו עוד עשרה, אחד הבריא, אז יש 20. אחד או אחת, אני לא יודע מי הבריא. אבל באמת, זה מצב מאוד מאוד לא טוב, הרבה מהם זה בני נוער. גם, אני לא יודע אם שמרו על הכללים או לא, הייתה מסיבה, בני נוער, אבל אני חושב שאנחנו בתור המבוגרים צריכים לנסות, כל אחד בביתו, לא שזה פשוט, אני יודע מניסיון אישי, לשמור על בני הנוער, אבל לנסות שכמה שפחות יסתובבו אחרי הצהריים באזורים כאלה או אחרים, לא משנה איפה, יפגשו חברים.

אלא שבסוף זה מגיע לבית הספר, ואני מאוד מקווה שלא נעבור למועצה כתומה, ושברגע שאתה מועצה כתומה, בתי הספר שלך כבר בסכנת עבודה, וגם היום יישובים, אני רוצה להגיד שיש שלושה יישובים שמתקרבים להיות כתומים, אם נהיה כתומים, לא נוכל לשלוח את הילדים שלהם לבית הספר, לפי הוראות של משרד החינוך ומשרד הבריאות. אז זה לא בשביל לאיים, אבל באמת חשוב מאוד מאוד שנשמור ונתרחק, ונהיה עם מסיכות ונעשה את כל הדברים, על מנת שנוכל לעבור את התקופה הלא קצרה שעוד יש לנו עם הקורונה, בכמה שפחות חולים וכמה שפחות מגבלות.

אנחנו כבר גם נבקש שיעשו לנו, שיבואו הנה ויבדקו שכל מי שצריך להיות מבודד, באמת מבודד ולא מסתובב, בגלל שהאחריות בסוף היא על כל אחד ואחד, אבל בסוף, מישהו אם הוא לא שומר על הכללים, יכול בהחלט להשפיע על הקהילה כולה, בלי שאפילו יודעים.

אז באמת, אני מקווה שלא נמשיך את הגל הזה, אבל יש סיכוי שכן, ואנחנו נראה אם כן, מתי. אנחנו מנסים להביא בדיקות למועצה. קצת קשה להביא בדיקות למועצה, בגלל שלא מעבירים למועצה ירוקה מצד אחד, מצד שני, עולה לנו כמות החולים. זה מהכיוון הזה.

אני מאוד מקווה, אנחנו עוד לא יודעים בדיוק, שבשבוע הבא יתחילו גם חיסונים במועצה, אבל זה עוד לא סגור, אז אני אומר את זה בזהירות רבה מאוד. אנחנו נעשה הכול שזה יתחיל כמה שיותר מהר גם אצלנו. בינתיים, אני מאמין שיש אנשים שנוסעים לאשקלון ובאר שבע, ומתחסנים שם, אם אני יכול להגיד, האיש הקטן, אני אתחסן ברגע שאני אוכל, ואני חושב שזה חשוב מאוד שכולם יתחסנו. זה בנושא הקורונה.

אני רוצה להגיד עוד משהו, למשרד התקשורת, אני מקווה שהשר שם יתפטר, אבל זה לא ישפיע

עלינו הרבה, ועם חברת החשמל, אנחנו מנסים לקדם פה עכשיו ובאמצע חודש ינואר יהיה פה סיור שלהם, גם את נושא התקשורת, לראות איך אנחנו מחזקים אותה מאוד, גם את הסיפור של התקשורת שתהיה יותר אמינה, וגם הנושא של הסיבים האופטיים, איפה שאפשר להיכנס ליישובים, ואיפה שזה צריך להגיע עד היישובים, ואחרי זה, ביישובים שזה לא מגיע שהחברות יהיו צריכות לתאם ולראות איך הן נכנסות.

אבל אנחנו רוצים, קודם, שיבוא ממשדד התקשורת ויבדוק, שבהחלט יש לנו פה את כל התנאים הטובים לדבר הזה. אנחנו משתפים פעולה עם המשרד, ואני מקווה מאוד שהם יבואו הנה לסיור במהלך ינואר, על הנושא הזה.

בנוסף לזה, כל מי שנוגע בנושא החשמל, ומי שמתעסק בחשמל סולארי, שיש פה הרבה שדות סולאריים שרוצים לקום. לצערי הרב, כל רשת החשמל פה תקועה, וגם בנושא הזה, אנחנו הולכים לסיור פה, עם משרד האנרגיה, וחברת החשמל, על מנת שיקדמו לנו, מדברים עכשיו על חלק 2022, אז זה אין מה לקדם, אבל אחרי יש 2025, שרק אז, יגדילו את הרשתות, ואנחנו רוצים להקדים את זה ל-2023/2022, וגם זו פעולה שעם הרגולטור מאוד מאוד קשה, אבל אנחנו עובדים על זה, ואני מקווה שגם פה יהיה קידום של הדברים האלה מהר. מצד שלישי,

מר רביבו קובני: גם ברמה הפרטית?

מר גדי ירקוני: עוד פעם, אני לא יודע אם ברמה הפרטית זה מגביל מאוד.

מר רביבו קובני: מגביל.

מר גדי ירקוני: אבל אם הם יחזקו את הרשת, הם יחזקו את כולה. אבל אני יודע שקודם כל זה לרשתות הגדולות.

מר רביבו קובני: עכשיו שש משפחות שהגישו,

מר גדי ירקוני: שביקשו, לא קיבלו.

מר רביבו קובי: לא קיבלו.

מר גדי ירקוני: לא ידעתי על פרטיים שלא קיבלו, אבל אנחנו, גם כציבוריים לא קיבלנו את כל מה שרצינו, וגם,

מר רביבו קובי: לא, השאלה היא אם יש הבדל בין גוף פרטי ל...

מר גדי ירקוני: אני לא חושב. הרשת בסוף צריכה לדעת לקחת הכול, וגם הרבה יישובים רוצים לעשות גידול של שדות סולאריים, אז שם זו המגבלה גם כן, וזה אנחנו עובדים, אני מקווה שאם יגדילו, זה יותר נכון שצריכים להגדיל ליד ניר יצחק, וליד צומת מגן, וברגע שיגדילו שם את החיבורים שלהם, נוכל לחבר יותר. זה בנושא הזה.

אנחנו, החלטת הממשלה, אנחנו עכשיו עובדים, קודם כל עבודה פנימית בתוך המועצה, לראות איך כל אגף ואגף לוקח את התחומים שלו וממנף אותם, שנקדם את ההחלטה הזאת, אני מאוד מקווה שאוטוטו יהיה תקציב 21, אומרים שיהיה בגלל שחלק מהתקציבים, לא התקציבים של המועצה, אלא התקציבים היותר גדולה, שהם מהמשרדים, לא ממשרד הפנים ומשרד האוצר, כל התקציבים האחרים, הם כן תלויים בתקציב שיגיע למשרדים. אז אני מאוד מקווה שיהיה תקציב 2021, ונוכל לקדם את התוכנית הזאת.

מצד שני, את כל התקציבים האחרים, לא הארנונה, זה לא קשור לארנונה, לא קשור לרמ"י ולא קשור למס הכנסה, אתם רואים שזה ימשיך כרגיל מה-1.1, בעקבות הארכת התוכנית.

חבר המועצה: גדי, היו דברים שנסגרו מראש?

מר גדי ירקוני: מה?

חבר המועצה: אין דברים שנסגרו מראש בעוטף?

מר גדי ירקוני: אמרתי, ההחלטה בעוטף, מה שנסגר מראש, בגדול, זה משרד החינוך, לא אמרתי, והדברים שאמרתי עכשיו, שזה משרד הפנים, שזה המענקים למועצות והדברים האלה, חוץ מהדברים השוטפים של מס הכנסה, שזה לא כסף שהם צריכים לתת, אלא כסף שהם מוותרים, מס הכנסה, ארנונה, ורמ"י. גם במעונות, ימשיך כרגיל, זה שם גם לא נותנים כסף חי, אז את כל הדברים האלה ימשיך, אם לא שכחתי שום דבר. במשרדים עצמם, איפה שהם הבטיחו נושאים ספציפיים, שם הם במפורש מדברים ברוב המשרדים עם תקציבים שהם צריכים לקבל ב-2021. אנחנו נהיה צריכים לראות אם זה 1/12, איך זה מתחלק אלינו. אבל אני מקווה מאוד שיהיה תקציב של 2021. גם איכות הסביבה, סליחה, תקציב מאוד גדול של איכות הסביבה, גם הוא לא קשור, אלא שהוא בא מקרן הניקיון, שהיא לא קשורה לתקציב ממשלה כזה או אחר. ניר, בבקשה.

3. אישור פרוטוקול מליאה #16 מיום 30.11.20

מר ניר ים: טוב, חברים, פרוטוקול מליאה קודמת, האם יש הערות לפרוטוקול? אין הערות. מי בעד לאשר את הפרוטוקול? בבקשה ירים את היד. מי נגד? אושר ללא מתנגדים.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ישיבה קודמת.

חבר המועצה: על איזה פרוטוקול דיברת? יש פה שניים.

מר ניר ים: לא, דיברתי על פרוטוקול הישיבה הקודמת, מספר 16, מעמוד 2 עד

עמוד 8. עד – כולל, עמוד 8, אוקיי?

4. שאילתות

מר ניר ים: שאילתות. שאלה רוויטל שלוש שאלות, אחת – מתי הוצג סקר שביעות רצון תושבים, 2 – איך מיישמים, מתי מיישמים, ואיך זה נכנס לתוכנית העבודה של 2021, והשאלה השלישית, לגבי הצגת דו"ח המבקר.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: אני מבקשת לתקן, ביקשתי להציג את הדו"ח בהתייחס לסקר, האם יש קשר, או איזושהי... לא מתי הוצג.

מר ניר ים: התשובה שלי מתייחסת לזה. ככה, סקר שביעות הרצון בוצע באוגוסט, והתוכנית להציג אותו למליאה, בינואר. מתי בינואר? אנחנו עוד לא יודעים, אבל באחת המליאות של ינואר, יוצג הסקר. המנהלים ראו אותו, מנהלי המועצה ראו אותו, עברו עליו, התחילו לדון עליו, מה שמתוכנן, זה שאחרי שהוא יוצג לחברי המליאה, ובהתייחס לנושאים, או להתייחסות של חברי המליאה לסקר, יתחיל תהליך יותר סדור של הסקת מסקנות ויישום איפה שצריך.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: זאת אומרת, לא יבוא לידי ביטוי בתקציב...

מר ניר ים: זאת אומרת שהתקציב, אם הוא בא לביטוי בחלק מהאגפים, הוא בא על בסיס דברים שידועים מראש, לא בהכרח שהסקר הציף אותם, איך לשפר. הסקר לא גילה לנו עולמות חדשים, לצורך העניין, ונכון בתהליך, שחברי המליאה יתייחסו לסקר, יגידו מה שזה, ואז גם ימצאו הדרכים, איך ליישם ככל האפשר את המסקנות.

גב' נעמי סלע: ניר?

מר ניר ים: כן?

גב' נעמי סלע: איך בדיוק מתכוונים ליישם את זה, אם אנחנו עושים את הכול בדיעבד? הרעיון הוא לעשות סקר כדי לדעת לשפר ולהביא את הסקת המסקנות ליישום בשטח, בתוכניות העבודה לשנה הקרובה. איך אנחנו,

מר ניר ים: תראו,

מר גדי ירקוני: מנהלים ראו את זה לפני שהם בנו את תוכניות העבודה.

מר ניר ים: מנהלים ראו את זה, היה דיון פנימי בתוך המועצה. חלק מהדברים נכנסו במובלע לתוך התוכניות. צריך גם לזכור עוד דבר, הסקר הזה מבוצע אחת לארבע שנים, ובוא נאמר ככה, הדרישה לבצע סקר ויום למחרת כבר לבצע את כל התיקונים הנדרשים, היא בסדר, אבל הדברים האלה צריך לשקול אותם, צריך לראות איך עושים אותם. לא בהכרח מהרגע להרגע. זו לפחות...

גב' נעמי סלע: לא תשובה כל כך מתקבלת על הדעת.

מר ניר ים: אוקיי. לא מתקבלת – לא מתקבלת.

גב' נעמי סלע: אז למה אנחנו מוציאים כל כך הרבה משאבים על סקר, והרצון... אם בשורה התחתונה, המנהלים ראו את זה.

מר ניר ים: המנהלים ראו את זה, המליאה תראה את זה, המליאה תתייחס לזה.

גב' נעמי סלע: ניר, זה לא רציני.

מר ניר ים: אוקיי, כל אחד ודעתו. אני לא רוצה פה לפתוח את הדיון. אבל אם היינו מבצעים, נגיד נכנסים לנוהל, להבדיל, שכל שנה ביוני אנחנו מבצעים סקר שנתי, ויש לנו זמן עד סוף השנה להפנים אותו, לגבש תוכנית, להביא אותה ליישום בשנת התקציב הבאה, זה היה איזשהו נוהל מסודר, אז וואלה, הייתי איתך זורם. אבל זה לא ככה. לצערנו או לשמחתנו. אנחנו מבצעים סקר אחת לארבע שנים, ואנחנו משפרים בזמן הנכון, ולא בהכרח מהרגע להרגע.

מר גדי ירקוני: הלאה.

מר ניר ים: הלאה. אז זה לגבי הסקר. לגבי דו"ח המבקר, אז כמו שקיבלתם, מי שקיבל בסוף השבוע האחרון, מי שקיבל, האחרונים קיבלו היום את הדו"ח, תקראו אותו בבקשה. אנחנו נביא אותו לדיון יחד עם המלצות ועדת הביקורת, נביא אותו לדיון ב-30.12 במליאה האחרונה, אני מקווה, של השנה הזו. ועדים מקומיים.

גב' מזל ערוסי: ניר, אבל לפני כן, ...

מר גדי ירקוני: לפי דעתי, לא ישמעו אתכן בפרוטוקול.

גב' מזל ערוסי: אמיר שלח לך איזשהו מכתב ובו הוא פירט את ההתייחסות באופן כללי לנושא של איכות הסביבה, והתגובות של מנהלת איכות הסביבה, לגבי אחריות העל שלה, אתה קראת אותו, אין לי צל של ספק. גם החברים אמורים היו לקרוא את המכתב הזה. מה התגובה שלך לעניין?

מר ניר ים: קודם כל, אני לא יודע אם בכוונה או לא, אבל המכתב של אמיר לא הגיע אליי.

מר אמיר פלג: לא, שלחתי את זה להנהלת המליאה.

גב' מזל ערוסי: אז לא לניר?

מר אמיר פלג: אני חושב שנשלח לו עותק, אבל...

מר ניר ים: גם לא עותק, אבל לא נורא. תראו, תהיה, לפני שאנחנו ניגש

לתקציב, לתוכניות העבודה ולאישור התקציב של 2021, אני מניח שיעלו פה כמה דברים, כדאי להכניס את זה בקונטקסט הזה.

גב' מזל ערוסי: לפני שנדבר על התקציב, צריך לדבר, באמת, על רמת האחריות

ואחריות של מי. כמו למשל, כל עוד אין לנו את הפקח החקלאי, רכז חקלאי, מי לקח את זה על עצמו? מי בכל זאת צריך לקחת את האחריות הזאת?

מר גדי ירקוני: תן לי.

מר ניר ים: דקה, אני אתן לך שנייה, זה בסדר. אנחנו לא...

גב' מזל ערוסי: כשנגיע לזה, נדבר.

מר ניר ים: אנחנו לא בורחים מזה, רק בואו נגיע, לפני תוכניות העבודה, אם

זה מתחבר למשהו, זה מתחבר לשם, אוקיי?

גב' מזל ערוסי: טוב.

גב' רונית בן רומנו: ניר, יש לי שאלה על השאילתות, יש עוד שאילתות, אני מניחה

שעוד אנשים... כל כמה זמן...

דובר: לא שומעים.

גב' רונית בן רומנו: לא נורא, זה לא שאלה...

גב' רונית בן רומנו: אני אומרת שגם אני כתבתי שאילתא, ודי מזמן. אז השאלה שלי היא מתי אנחנו מקבלים תשובות? אני מניחה שיש איזשהו סדר, אז רק לדעת מה... באיזו מתכונת זה? איך זה הולך לעבוד?

מר ניר ים: שאילתות שמופנות אליי, נענות במליאה הקרובה, ככל האפשר. במקרה הכי גרוע, מליאה אחת אחרי זה. אם שלחת משהו ולא נענית, וזה קרה לפני יותר משבוע או שבועיים, כנראה זה לא הגיע אליי.

גב' רונית בן רומנו: אנחנו כבר מליאה שנייה אחרי,

מר ניר ים: כנראה זה לא הגיע אליי.

גב' רונית בן רומנו: לא יכול להיות.

גב' דנה אדמון: ... את חברי המליאה,

מר ניר ים: את המייל שלך קיבלתי.

דובר: לא קיבלתי תשובה.

מר ניר ים: כי אמרנו, לגבי המייל שלך, ביקשנו מחברי המליאה, לקראת הדיון על תוכניות העבודה ועל התקציב, להעביר את השאלות שנוכל להכין תשובה מסודרת, ולהביא את זה לכאן, והתשובות יינתנו במליאה. נאמר בצורה מאוד מפורשת, ולכן גם דחיתי עכשיו את התשובה למזל, כמו שאתה תקבל תשובה, לפני הדיון על תוכניות העבודה.

גב' דנה אדמון: טוב. לידיעת חברי המליאה, שאילתא חוקית מוגשת, היא צריכה להיענות במליאה הקרובה, או זאת שאחריה, אם היא הוגשה בצורה חוקית, 72 שעות לפני קיום הישיבה. במידה והיא לא נכנסה לא לישיבה העוקבת, ולא לזו שאחריה, היא אמורה להיכנס לסדר היום של המליאה שאחר כך, זאת אומרת, לדיון על סדר היום. זה מה שמבחינתנו.

מר ניר ים: תודה, דנה. שאילתות שמגיעות אליי, כמו ששמתם לב, בכל המליאות האחרונות, נענות באופן מיידי. מה שלא נחשפתי, אני לא לוקח על זה אחריות.

5. ועדים מקומיים

מר ניר ים: תקציב ועדים מקומיים. אנחנו, לקראת כל שנת תקציב, יישובים מגישים לנו בקשות לתקציבי ועדים מקומיים, מגישים לנו גם בקשות להאצלת סמכויות. לא כולם עושים את זה בפעם אחת, זה תהליך מתמשך, נקרא לזה ככה. דווקא נכון לעכשיו, לקראת השנה הקרובה, הגישו יותר יישובים את הבקשות שלהם. אני אעבור על זה מהר, כי זה מתחייב מבחינת הפרוטוקול.

בארי מבקש תקציב של 3,600,000 ₪, יחד עם האצלת סמכויות. גבולות מבקש 753,000 והאצלת סמכויות, דקל מבקש 370,000 ₪, והאצלת סמכויות. יש"ע – 262,059 ₪ והאצלת סמכויות, כיסופים – 1,185,000 ₪ והאצלת סמכויות, כרם שלום – 185,000 והאצלת סמכויות, נירים 1,170,000 והאצלת סמכויות, סופה – 385,069 ₪ והאצלת סמכויות, עין הבשור 565,000 ₪ והאצלת סמכויות, פריגן 512,000 ₪ והאצלת סמכויות, צוחר 618,000 והאצלת סמכויות, רעים 513,000 והאצלת סמכויות, תלמי אליהו – 226,800 והאצלת סמכויות, תלמי יוסף 637,000

והאצלת סמכויות.

אגב, הבקשה להאצלת סמכויות, היא למעשה זו שקובעת את התקציב שנדרש לוועד. לא ניתן לאשר תקציב ללא בקשה להאצלת סמכויות, ככה זה נעשה. אם למישהו יש הערה, נשמע אותה. כן, דנה?

גב' דנה אדמון: קודם כל, אני שמחה שזה מגיע בטבלה מסודרת כזאת, עם ההערות הרלוונטיות, אני לא ראיתי את זה בשנים הקודמות. מה שאני כן רואה, זה שיש פה הרבה יישובים שאין בהם ועדת ביקורת, ושאפילו הרכב חברי הוועד חסר. מהטבלה הזאת, אני מבינה מה המשמעות שלנו, שבשנים קודמות לא הבנתי, הרגשתי שזו איזושהי הרמת יד רנדומאלית. אז אני שואלת, למה לאשר תקציב ליישוב שמנוהל בצורה לא נכונה? האם אנחנו יכולים להשפיע על זה? מה המשמעות של הדברים האלה?

מר ניר ים: טוב, אז תנו לי כמה דקות. אנחנו קיימנו על זה דיון בהנהלת המועצה. בגדול, ועדים מקומיים מחויבים לדרך מסוימת של התנהלות, ומי שאחראי על הדרך הזו, על ההתנהלות של הוועדים המקומיים, זוהי המועצה האזורית. זה הרעיון, זה הכלל. הוועדים, ככלל, הוועדים במועצה האזורית אשכול, רובם, כמעט ככולם, יש מקום לשיפור בדרך התנהלותם. אצל חלק, באמת, לא ברור מי חברי הוועד, אצל חלק לא ברור אם יש, או ידוע אפילו שאין ועדת ביקורת, יש דברים שצריך להסדיר אותם, מצד אחד. הייתה תוכנית, היא עדיין קיימת, ליישר קו, להביא עורך דין ולהביא את המומחה במדינת ישראל לוועדים מקומיים, שישב יום אחד, יסביר לכל הוועדים,

גב' דנה אדמון: הביאו?

מר ניר ים: ברח לי השם שלו, בת שבע, אולי את זוכרת?

גב' דנה אדמון: לא נורא,

מר ניר ים: לא נורא, זה שכתב את הספר. הספר שעומד ליד ה...

מר גדי ירקוני: מכירה גם אותו.

מר ניר ים: בדיוק, סבבה. זה הבן אדם, וגם קנינו ספרים, רק רצינו שזה יהיה בהפתעה לחלק אותם, איך עובד ועד מקומי. וליישר קו, ומרגע זה, לבוא ולדרוש מהוועדים, באמת, את כל סט העבודה לפי הכללים. זה לא הסתייע בגלל הקורונה, מצד אחד. מהצד השני, המליאה יכולה לא לאשר תקציב, ואז השאלה היא מה עושה הוועד המקומי. הוועד המקומי יכול, תיאורטית, להתנהל גם בלי שהמליאה תאשר לו תקציב, תיאורטית, יכול להתנהל, בלי שהמליאה תאשר לו תקציב, כי שום כסף לא מוזרם מהמועצה לכיוון הוועד המקומי, אוקיי?

גב' רונית בן רומנו: זה לא נכון, כי ברגע שאתה מאציל לו סמכויות, הוא יכול לגבות ארנונה עד שלושים אחוזים, ואתה יודע את זה. אנחנו נותנים להם את הסמכות לעשות את זה, ולא מפקחים על זה.

מר ניר ים: עכשיו, בסדר, תראו אני פותח את הכול, אני לא משאיר שום דבר מתחת לשולחן. זאת אומרת, שיש מצב שאנחנו נבוא ולא נאשר תקציב, או לא נאשר האצלת סמכויות לוועד מקומי, והוא ימשיך לפעול, אוקיי? התנאים עוד לא ברורים לו, אולי, יש אפשרות כזאת. ויש אפשרות, לדעתי, היותר נכונה, זה לבוא יום אחד, בקרוב ככל האפשר, ללמד את הוועדים איך באמת צריך לעבוד, כי חלק שכחו את התורה, ואז לבוא אליהם בסנקציות. אלה שתי האפשרויות. ככל שתבחר המליאה, ככה ננהג.

גב' דנה אדמון: אני יכולה להציע למליאה אפשרות שלישית?

מר ניר ים: בטח.

גב' דנה אדמון: תודה. אני חושבת שיש אפשרות שיצא מכתב חתום על ידי ראש המועצה, לכל ועד שיש בו איזשהו חוסר, ויגיד שהמליאה מאוד רוצה לאשר את תקציב היישוב, אבל לא יכולה, בגלל שחסרים הנתונים האלה, הרכב חסר של הוועד, אין ועדת ביקורת, מבקשים לשפר את העניין במידי, והאישור יתקיים במליאה הבאה. אני חושבת שזה לפחות צעד מחייב, ברגע שאנחנו יודעים את הנתונים האלה, לפחות צעד מחייב מבחינתנו, לדרוש את זה באופן חד משמעי מהיישוב, ולהגיד לו שזה לא אחראי מצידנו לאשר את תקציבו, אם אנחנו יודעים שזה המצב.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: מה המקום של המועצה בעצם בקיום של ועדות ביקורת על הוועדים? במידה והיישוב לא מצליח לארגן לעצמו ועדה כזאת?

מר ניר ים: המועצה אחראית על התנהלות תקינה של הוועד המקומי. אין פה אף גוף אחר שאחראי יותר מהמועצה האזורית.

גב' מירב ברקאי: אפשר לנסות לענות?

מר ניר ים: כן, כן.

גב' מירב ברקאי: יש לה אחריות, אין לה סמכות. יש לה אחריות, זאת אומרת, בדו"ח הביקורת, כבי, בדו"ח הביקורת של משרד הפנים, מציינים את החוסר בוועדות הביקורת ומקבלים על זה הערות. המועצה "סובלת" מזה, במירכאות או שלא במירכאות. אבל אין לה יכולת, אנחנו בזמנו, שנה אחת נציגי הוועד המקומי,

רוויטל דג'אווי בן יעקב: יש לנו יכולת, היכולת לא...

מר ניר ים: בואו לפי הסדר, בואו נדבר,

גב' כבי שקולניק: אני מציעה שניתן...

מר ניר ים: אם נשמע, נבין.

גב' כבי שקולניק: אני מציעה שניתן את זה ליועץ המשפטי לבדוק.

מר גדי ירקוני: שנייה, אבל תני לה, בסדר. תני לה לסיים.

גב' מירב ברקאי: מה שכן, שנה אחת הייתה עלייה בהגשה של התקציבים של הוועדים המקומיים, שאיזשהו מענק הותנה בהגשת...

מר גדי ירקוני: אדוארד, אני קורא אותך לסדר פעם ראשונה.

גב' מירב ברקאי: אז לא היה מאה אחוז, מאה אחוז מהתקציבים.

מר ניר ים: מה שמירב ציינה, באמת, זה שהיה זמן שבו המועצה הזרימה כספים ליישובים, והתנתה את זה באישור תקציב, אבל זה עוד לא אמר יותר מדי על דרך ההתנהלות של הוועד המקומי.

אני, מצדי, חושב שעד שלא עשינו את חובתנו ולימדנו את הוועדים המקומיים איך להתנהל, אנחנו צריכים להמשיך בשגרה שלנו, אבל הצעתה של דנה במקומה.

גב' דנה אדמון: זה לא משהו שצריך ללמד, פשוט צריך ועד, וועדת ביקורת זה המינימום של המינימום התנהלות.

גב' רונית בן רומנו: טוב, אני רוצה להגיד לגבי הוועדים המקומיים, ואני גם אמרתי את זה בהנהלה, עצם זה שאנחנו מאצילים סמכויות, זה נותן להם את הסמכות לגבות כספים. אנחנו חייבים ומחויבים, בעקבות זה, לבקר את הפעילות שלהם, אין דבר כזה. אם אנחנו אומרים שאנחנו לא מסוגלים לבטל, אז אל תתנו ותאצילו סמכויות. אם האצלתם סמכויות, תבקרו. ולא רק זה, לא רק לבדוק שיש ועדת ביקורת, לבדוק מי האנשים שיושבים בוועדת ביקורת, ושהם עושים את העבודה שלהם, שזו לא ועדת קישוט.

כי מה שקורה, ולא רק ביישוב שלי, דרך אגב, בעוד יישובים, זה שהדברים לא מתנהלים כמו שצריך, שהדברים לא שקופים, שהגבייה לא שקופה, שכל אחד עושה מה שהוא רוצה, ושכן אדם אחד מנהל במאפיה את המושב. אז בואו, אל תאצילו סמכויות, תתנו את זה, תבדקו את הדברים, זה הכול. לפני שאתם נותנים רישיון לדבר הזה, תנסו למנוע את זה. עד שתהיה הדרכה, תהיה הדרכה, בינתיים הם עושים מה שהם רוצים.

מר גדי ירקוני: את מדברת על הוועד החקלאי, לא?

גב' רונית בן רומנו: אני מדברת על הוועד המקומי.

מר אמיר פלג: ניר, גדי, לדוגמא אם מסתכלים,

מר גדי ירקוני: לא גדי, גדי לא מבין בזה. לא, לא, הכול בסדר, אני מבין.

מר אמיר פלג: אם מסתכלים על תלמי יוסף וצוחר, לדוגמא, אז זה לא רק שחסרה ועדת ביקורת, אלא חסרים לך גם דו"חות כספיים, הרכב חברי ועד. זאת אומרת, איך אנחנו יכולים להציג, בטח בצוחר שהוועד מעסיק אנשים. זאת אומרת, איך אנחנו יכולים לאשר פה האצלת סמכויות, בלי שהם הגישו את הדברים הבסיסיים.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, מה אתם רוצים?

מר ניר ים: חברים, בואו, זה בסדר, תקשיבו, חברי מליאה, תראו, אנחנו מצאנו לנכון לעשות את מה שלא עשו אף פעם בשנים הקודמות, וזה להציף את הנושא, אוקיי? עכשיו, יכולים חברי המליאה לבוא ולהגיד – לא מאשרים. לא מאשרים. זה בסדר, זה תקין, ואין עם זה בעיה. יכולים חברי המליאה לבוא להגיד – מאשרים, אולי מה שנקרא כפעם אחרונה, עד שנלמד את הוועדים, ואני עוד פעם אומר, אני בעד השיטה – קודם ללמד, ואחר כך לדרוש.

מר גדי ירקוני: ניר, תן לי רגע הצעה לסדר. רגע, אני רוצה להציע הצעה לסדר.

גב' נעמי סלע: רגע, לפני שאתה מציע, להעיר הערה קטנה? רק להוסיף משהו שמאוד חשוב לגבי המועצה, ניר, ניר בשבילך. לגבי הוועדים המקומיים, ברגע שהמועצה מאצילה סמכויות לוועדים, זה אומר שיש לה אחריות ישירה לכל הפעולות שהם מבצעים. זה אומר שאם מחר יש תביעה משפטית ביישוב, כנגד הוועד המקומי, התביעה מופנית גם כנגד המועצה האזורית אשכול, זה משהו שאתם צריכים לקחת בחשבון.

מר גדי ירקוני: אני מציע, חבר'ה, חברי המליאה, רגע. אני מציע שאת רומא לא בנינו, לא בנו, לא אנחנו, האחרים לא בנו אותה בפעם אחת. יש פה הצפה עכשיו של הנושא הזה, ניר, אפשר להאמין לזה או לא, באמת בגלל הקורונה, ביטלנו את יום העיון הזה. בואו ניקח את השנה הזאת,

גב' נעמי סלע: גדי, זו שנה שלישית,

מר גדי ירקוני: רגע, תני לי לסיים.

גב' נעמי סלע: זו שנה שלישית,

מר גדי ירקוני: תני לי לסיים, אני הקשבתי לך אבל. אחרי זה תגידי לא, אני רק

מציע. אחרי זה תגידי. אני חושב שכדאי כל דבר לעשות בשלבים, ולא לעשות בום וגמרנו, אם אי אפשר. אני מעריך שעד יולי, הרופאה מאשרת לי? או ספטמבר, יהיה אחרי הקורונה? אני מדבר בספטמבר אנחנו אחרי הקורונה.

נעשה אז את הפרומים הגדולים, ובשנה הבאה ננסה להקפיד על זה יותר ונעשה. אם אתם לא מסכימים, ואתם רוצים עכשיו שניקח כל ועד ונעמיד אותו על זה, זו זכותכם, ומה שאתם תצביעו, אנחנו נעשה. בהנהלה, דרך אגב, שזה היה, החליטו ללכת בשלבים, ולא להתחיל באכיפה. נכון, ניר? אני צודק? לא לערוף ראשים ישר, אלא קודם לתת את כל הכלים שנוכל.

גב' דנה אדמון: ... שלי לא מדברת על עריפת ראשים. אלא מכתב ברור.

מר גדי ירקוני: אני לא רוצה להוציא מכתב, בלי שאני יודע מה זה אומר. לא יודע.

למה שלא, חבר'ה, אנחנו מתקדמים, מה בוער? עוד שנה.

גב' רונית בן רומנו: זו שנה שלישית שאתה מאשר את זה.

מר גדי ירקוני: לא, זו שנה מאה.

גב' רונית בן רומנו: שנה שלישית שאנחנו,

מר גדי ירקוני: לא שלישית, מאה. באמת.

מר ניר ים: רגע, סילביה, ואחר כך יובל.

גב' סילביה גרין: אני מבקשת להחזיר את הנושא אליכם,

מר גדי ירקוני: חבריה, יש לי רגע, דודי הציע רעיון.

גב' כבי שקולניק: רגע, גדי.

מר ניר ים: דקה, דקה.

מר גדי ירקוני: סליחה.

גב' סילביה גרין: אני מבקשת להחזיר את הנושא אליכם, תעשו שיעורי בית, תביאו לנו רשימה מסודרת. תודה.

מר גדי ירקוני: תן לי, תן לי. תקשיבו, דודי הציע הצעה מצוינת. ועד שלא יהיה מסודר, לא יוכל להגיש קול קורא במרץ למפעל הפיס, או כל קול קורא שהמועצה תוציא.

גב' רונית בן רומנו: יפה אז תוציא לו מכתב על זה.

מר גדי ירקוני: אוקיי?

גב' רונית בן רומנו: אבל אתה חייב להוציא לו על זה מכתב.

מר גדי ירקוני: אני אוציא מכתב, שמי שלא יסדר את כל מה שצריך,

גב' דנה אדמון: זאת עריפת ראשית. אני מדברת על ללמד, אתה עושה עריפת ראשים.

מר ניר ים: חברים, יובל, בבקשה.

מר יובל בר: טוב,

מר ניר ים: אלי, אתה תרצה לדבר?

מר אלי אהרון: כן, אני לא מבין מה ההתלבטות, אבל אחר כך.

מר גדי ירקוני: גם אני לא.

מר יובל בר: אני ניסית להסביר בהנהלה, גם אני שלחתי, נדמה לי ששלחתי רק לניר, בכל מקרה, ההסבר שלי היה יותר נוטה לכיוון הקיבוצים, למה טוב להחזיק ועד מקומי שפועל, ומה ההטבות שניתנות על ידי זה. כמובן שזה שונה בתכלית השינוי ממה שרונית מציגה פה, וממושבים ש,

גב' מזל ערוסי: סליחה, רונית מציגה מצב של מושב אחד, זה לא...

מר יובל בר: תני לי, את מתפרצת, שנייה. המשפט הבא. רונית היום מציגה מצב שלכאורה יכול לקרות ביישוב, אני לא אגיד קיבוץ או מושב, או יישוב קהילתי. ועדיין, בכל הנושא הזה, הידע שלנו הוא קטן מאוד. לכן, באמת רצוי שמישהו יבוא וילמד פה, לא רק את הוועדים מה לעשות, וזה לא קשור רק לחברי המליאה, זה קשור גם לאנשים שמנהלים את הוועדים עצמם, את הכספים בוועדים, כי זה, יש בזה הטבות גדולות, אני רואה את זה לפחות בצד הקיבוצי, כי אני גם מתעסק בזה.

יכול להיות מצב לפי הטבלה שלנו, שיישוב, בכלל, כמו שאמרתם, האם יהיה, לא נאציל לו סמכויות, הוא בכלל לא ייתן את התקציב ואת הבקשה להאצלת סמכויות, וימשיך לעשות מה שהוא רוצה.

גב' מזל ערוסי: אבל אז הם...

מר יובל בר: אבל האחריות היא של המועצה, ואין לה שום שיניים, אלא אם כן יבוא מישהו ויסביר לנו, האם המדינה התייחסה לנושא הזה, ונתנה שיניים בידי קברניטי המועצות, לעשות משהו עם הדבר הזה. עכשיו, לבוא ולהגיד, לא לאשר את כל התקציבים, או בגלל שחסר הרכב הוועד, זה קצת נראה לי מוגזם, כי גם אני ביישוב כזה שכתוב חסר, כי פשוט לא ביקשו את זה.
(דיבורים מחוץ למיקרופון)

מר יובל בר: רגע, רגע. ברור שבעוד, במליאה הבאה זה יכול להיות, אבל זה פיפס קטן. הדבר הגדול יכול להיות, שמישהו בכלל לא יגיש, והאם המועצה בכלל יכולה לעשות משהו? רגע,

מר אמיר פלג: אז אין לו סמכויות, ואז המועצה צריכה לדאוג לאישור.

מר יובל בר: רגע, יכול להיות גם מצב שרונית תיארה פה, לכאורה, שמתנהלים ביישוב מסוים דברים שלא אמורים להתנהל, אסורים, וגם פה, עשוי להיות מצב שכל השורה שלהם תהיה מושלמת, אבל עדיין יעשו דברים לא ראויים, והמועצה דיברה על זה, היא אמרה, יכול להיות, אני לא אומר... ועדת קישוט, הכול יהיה טוב, הכול יראה טוב, ועדיין זה לא התנהל טוב, וזה לא ה... והיא לא תוכל להגיד כלום, אלא אם כן זה יבוא בדרך אחרת, ואנחנו צריכים ללמוד את הדרך הזאת, מה יש לתושבי ישוב מסוים, מושב או קיבוץ, כדי לבוא ולהתגבר גם על בעיה כזאת. בינתיים אנחנו לא יודעים איך לעשות את זה.

מר ניר ים: אחרון הדוברים, אלי אהרון.

מר אלי אהרון: אני רוצה להציע, אני לא מבין מה הבעיה,

מר ניר ים: לא, אבל קודם כל תסביר לנו, בכל זאת.

מר אלי אהרון: הנושא של הוועדים המקומיים,

גב' דנה אדמון: אלי, זה לא נכנס להקלטה.

מר אלי אהרון: צריך לחתוך עניין, אני לא מבין מה הבעיה. הנושא של הוועדים

המקומיים הוא נושא כבד. נושא שדורש, לא יום עיון, לא צריך יום עיון, אבל שעתיים לפחות, וזה

לא נושא שהוא על סדר היום היום. אנחנו פה התחלנו לדון בעניין שהוא מאוד כבד.

יש לנו, אני בהמשך למה שיובל, איפה יובל? מה שיובל הציע, הציע נכון. יש לנו בן אדם מומחה

לזה, קוראים אותו חיימסון, הבן אדם הזה מכיר את התיקון לצו המועצות האזוריות, הוא גם נתן

מספר הרצאות על העניין הזה בכל מיני לוחות זמנים כאלה ואחרים בעבר.

אני מציע, תקבעו יום שהוא יבוא פה לשעתיים שלוש, שיבואו כל חברי המליאה, הוא ייתן הסבר

אחד לאחד, כי חלק מהדברים שעלו פה, הם שאלות משפטיות פרופר. זאת ואמרת, מישהו מציע

אני לא בטוח שאם מישהו מציע שלא נאשר, הציעו את זה לפחות בישיבת ההנהלה, שלא נאשר את

התקציב של אותו ועד מקומי, היות והוא לא הגיש, זה אני לא בטוח שזה חוקי. זאת אומרת, האם

מותר לנו להעניש אותו בצורה כזאת. לכן אני הייתי מציע, להקדיש לזה יום, תקבעו, תזמינו את

כל המליאה, יבוא חיימסון, ייתן תשובות לכל השאלות. תודה.

מר אמיר פלג: אני חייב להעיר משהו לדברים של אלי, אם מביאים עורך דין, אני

מציע שזה לא יהיה עורך הדין חיימסון. עורך הדין חיימסון, הוא נגוע בניגוד עניינים קשה, הוא

מייצג גם ועדים מקומיים, גם את המועצה, גם ועדים חקלאיים. אז אני מציע להביא יועץ משפטי

אובייקטיבי, שייתן לנו את העמדה שלו, תודה.

מר ניר ים: רק בשביל לאזן את הדברים של אמיר, עו"ד חיימסון הוא היועץ

המשפטי של המועצה האזורית אשכול. הוא מנוע מלהתעסק בוועדים מקומיים,

מר אמיר פלג: הוא מייצג ועדים מקומיים.

מר ניר ים: הוא לא מייצג ועדים מקומיים.

גב' כבי שקולניק: הוא לא מייצג ועדים מקומיים, הוא מייצג אגודות חקלאיות.

מר ניר ים: הוא לא מייצג, בואו לא נטעה, לפחות לא את חברי המליאה, את עצמנו בסדר, אבל לא את חברי המליאה.

גב' כבי שקולניק: הוא מייצג אגודות חקלאיות, לא ועדים מקומיים.

מר ניר ים: ולכן, אם נביא מישהו בסופו של דבר, זה יהיה את עורך דין חיימסון, ופה תצטרכו להוכיח שהוא בניגוד עניינים, אבל כנראה לא תצליח לעשות את זה.

מר אמיר פלג: אני אגיד לך, ... ועדים, אז הוועד המקומי הוא גם האגודה, וזה אותנו עורך דין.

מר ניר ים: לא נכון, וחד משמעית לא. לא נכון, אבל בוא, אנחנו לא... זה לא, אנחנו לא עורכים דיון. תראו, אני מבחינתי נוטה לקבל את ההצעה של אלי, היא נראית לי נכונה, אוקיי? נעשה ככה, אם...

גב' דנה אדמון: לא הבנתי, עלו כמה אפשרויות,

מר ניר ים: לא, עלו כמה... עלו, עוד פעם, עוד פעם. יש אפשרות להצביע עכשיו,

אם לא מאשרים, נגיד ברוח הדברים שלך, או כן מאשרים.

גב' דנה אדמון: לא...

מר ניר ים: שנייה אחת, יש אפשרות להעלות את זה להצבעה, מה שיוחלט – יוחלט. יש אפשרות לעצור את הדיון, לשבועיים שלושה, אולי ארבעה, להביא את חיימסון, לקבל הסבר ואז לקבל החלטה.

גב' דנה אדמון: הסבר על מה?

מר ניר ים: הסבר על המשמעויות, הסבר האם בכלל חוקי לדרוש מהוועד המקומי משהו, כתנאי לאישור התקציב שלו, אוקיי? זאת אומרת, פה צריך ייעוץ משפטי, אוקיי? לי זה נראה הצעה נכונה, סבירה. לא צריך ל... צריך לפעמים ללמוד משהו, ואז לקיים, לבצע החלטה על בסיס ידיעה.

מר יובל בר: אוקיי, יש פה שני יישובים שאין להם שום חוסר, אפשר לאשר אותם.

מר אלי אהרון: ניר, אני מציע, אני בעד,

מר ניר ים: כן, אלי?

מר אלי אהרון: אני בעד ההצעה שלי.

מר יובל בר: גם אני בעד.

גב' רונית בן רומנו: בואו נעלה את זה להצבעה, גם אני בעד. נדחה את זה, רק אם מצביעים.

מר ניר ים: חברים, אנחנו מצביעים, יש לנו שתי אפשרויות, דקה אני אציג את שתיהן, ונצביע עליהן, אפשרות אחת – ללכת עם ההצעה של אלי שאומרת – דוחים את ההחלטה, מקבלים הסבר, גם אם ייקח, זה לא נורא יובל, גם אם דוחים את זה בחודש, לא קרה כלום. הכול בסדר. אף ועד לא ניזוק.

אם מקבלים את ההצעה של אלי, דוחים את ההחלטה, מביאים את חיימסון למליאה, מסביר לנו את המשמעויות, אחרי שהבנו, מחליטים. ככה או אחרת, אוקיי? מחליטים,

גב' רונית בן רומנו: לא, אבל בזמן הזה גם להשלים... ביישובים.

מר ניר ים: וואו,

גב' רונית בן רומנו: שהכסף עבר.

מר ניר ים: זו אפשרות אחת. אפשרות שנייה, מי שלא בעד זה אומר – מי שמתנגד להצעה של אלי, אומר – מחליטים היום, אוקיי? ואז נראה מה מחליטים היום, מחליטים היום כן, או מחליטים היום לא? אני מעלה את ההצעה של אלי להצבעה, מי בעד?

גב' דנה אדמון: האם מישהו אמר להם שחסרים להם דברים?

מר אמיר פלג: מישהו פנה לוועדים, דיבר איתם, אמר להם חסרים...?

מר ניר ים: אוקיי, מי,

גב' דנה אדמון: אנחנו לא מצביעים,

דובר: עד מתי מותר לאשר את התקציבים? כשמצביעים, אז צריך לדעת את זה.

גב' דנה אדמון: מישהו אמר ליישובים שחסר להם?

מר אמיר פלג: מישהו פנה ליישובים וביקש את הדברים שחסרים?

דובר: אם העירייה...

גב' רונית בן רומנו: יישובים חריגים יש להם דד ליון, יש להם, אם אני לא טועה, עד סוף ינואר לקבל אישור.

מר אמיר פלג: בדיוק, אז שיפנו...

(מדברים ביחד מחוץ למיקרופון)

מר ניר ים: תקשיבו, אנחנו בואו נניח לצורך העניין, שאנחנו לא יודעים הכול, ואנחנו לא מבינים את כל מה שצריך להבין בוועדים מקומיים. בדיוק בשביל זה יש לנו יועץ משפטי, אז תוך שלושים יום, אם יבוא הנה היועץ המשפטי וייתן את ההסבר, עדיין יש לנו מספיק זמן, אוקיי?

גב' רונית בן רומנו: אבל תמלאו בינתיים,

מר ניר ים: אל תגידו לנו מה לעשות בינתיים,

גב' רונית בן רומנו: זה הכי נכון.

מר ניר ים: אנחנו פה, רונית, אנחנו פה כדי לקבל החלטות, אנחנו פה כדי לקבל החלטות לפי מיטב שיפוטנו. עכשיו, יכולה להיות החלטה, והיא החלטה לגיטימית, לדחות את ההצבעה עד אחרי הסבר של עורך דין. מה כל כך מסובך? ומי שמתנגד להצעה הזאת, שאלי העלה, זה אומר שאנחנו מצביעים עכשיו, וכשנצביע עכשיו, או שנאשר, או שלא נאשר. זהו. אבל בסופו של דבר, אנחנו, עד שלא נשמע הסבר מפי מישהו שאמון על הנושא הזה, אז אנחנו קצת הולכים בחושך, בסדר? וכל אחד יש לו תיאוריות, וזה נחמד, אבל אף אחד לא באמת מכיר את התורה, אוקיי? ואם אני אספר לכם את התורה, כי אני מכיר אותה, אז לא בהכרח תאמינו לי, כי אני לא עורך דין, ואני לא סמכות משפטית. אז עזבו את זה. אני חושב שאלי נתן הצעה טובה, מי שחושב שלא – יצביע נגד, ואם נראה, אם נצביע נגד, נכנס להצבעה. אני מבקש עוד פעם, מי שתומך בהצעה של אלי להשהות ולקבל הסבר מעורך דין, ירים את היד. הרבה הרבה, מי נגד? אחד. יפה. אז אני, מה שאני מתכוון לעשות, ברשותכם, זה תוך חודש להביא את חימסון לפה, הוא ייתן את ההסבר, נוכל להתקדם.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר את דחיית נושא הוועדים המקומיים עד לאחר קבלת ייעוץ משפטי.

מר אמיר פלג: ניר, אפשר לפני זה לפנות ליישובים, ובקשו לבקש את החומרים שהם לא הגישו.

מר ניר ים: אנחנו, אני חושב שאנחנו יודעים את העבודה שלנו.

גב' דנה אדמון: לא הבנתי את התשובה. אתה...

מר ניר ים: אני הבאתי להחלטה, וזכותה של המליאה לקבל החלטה.

גב' דנה אדמון: תודה שהבאת להחלטה, אני גם רוצה להגיד שאני מאוד מודה שזה מוצג בצורה כזאת, אני גם מקווה שהדיון הארוך לא יגרום לך, בשנה הבאה, להחזיר את הטבלה הזאת. אז זה נהדר, בסדר? השאלה היחידה, למשל, בשיחה קצרה עם נציג בארי, הוא אמר לי שאין להם שום חוסר בחברי ועד, זה רק חוסר של ניירת, כנראה. ולכן אני אומרת, השאלה מאוד ברורה, האם מתכוונים להציג בפני היישובים את החוסרים שיש להם?

מר גדי ירקוני: יש פה נציג מכל יישוב, שיפנו.

גב' דנה אדמון: זה מה שאנחנו שואלים. את העבודה שלכם אתם יודעים? נהדר. התשובה שלו לא עונה לשאלה.

מר ראובן פרידמן: זו תשובה מצוינת לשאלה אחרת.

גב' כבי שקולניק: חבר'ה, נו, אתם חושבים שהוא לא יעשה את זה? נו?

מר ניר ים: חברים, אנחנו מתקדמים. מה שהחלטנו זה להביא את חיימסון לפה, לקבל הסבר ולקבל את ההחלטה אחרי ההסבר. הלאה.

6. אישור תוכניות עבודה ותקציב לשנת 2021

מר ניר ים: טוב, אנחנו בשלב של אישור תוכניות עבודה בתקציב 2021. אנחנו ביקשנו מחברי המליאה את השאלות שלהם להעביר בצורה מסודרת, שאלות או הערות, נעשה שיעורי בית ניתן להם תשובות. פנו מספר קטן, האמת היא, של חברי מליאה, יכול להיות שחלק מהם, ואני יודע שחלק מהם קיבלו תשובות ומסתפקים בזה, ולא רוצים לפתוח את הדיון, זה

בסדר גמור. ולכן אני שואל פה, לאלה ששאלו, מי רוצה שנתייחס להערות, או להשגות שהיו לו?
אלי.

מר אמיר פלג: צריך, אני מניח שכל החברים של המליאה יודעים מי הגיש איזה שאלות ואיזה תשובות?

מר ניר ים: זה ממש לא משנה, מי ששאל מה השעה וקיבל תשובה זה מספק אותנו, אז לא מעלים את זה לדיון. אנחנו מעלים לדיון שאלות שהעלו חברי מליאה, שביקשו תשובות, או התייחסות להביא אותן לדיון. אלי אהרון?

מר אלי אהרון: כן?

מר גדי ירקוני: תעלה את השאלה. אנחנו לא נעבור על כל התקציב, אנחנו נעבור רק על השאלות, כן לשאלתכם, על התקציב כבר עברנו.

מר אלי אהרון: אני כמובן עברתי על התקציב, הוא די שגרתי, ... להכין אותו, אנחנו קוראים לו הסדין האדום, בגלל הציבוריות שלו. יש שתי אפשרויות,

גב' כבי שקולניק: הקרדיט ליפה.

מר אלי אהרון: (רחוק מהמיקרופון, שומעים לא ברור) גם יפה. יש שתי אפשרויות, אפשרות אחת להגיד – הנה הסדין, שואלים שאלות, ובזה נגמר הסיפור, מקבלים תשובות, נגמר הסיפור, הולכים הביתה. ויש אפשרות שנייה, שאנחנו חברי המליאה, כל אחד מאיתנו, שנמצא בשטח, שומע את הבעיות וכו', רוצה להיות שותף לתוכנית העבודה של המועצה לשנת 2021. רוצה להיות שותף בתוכנית העבודה ... תקציב, וזו תוכנית העבודה של המועצה, וזה מה שהצעתי. באמת חשבתם... יש לא מעט דברים, אבל מתוך כל הדברים שהיו לי בראש, הוצאתי שלושה

נושאים שאני חושב שהשטח מאוד מצפה מן המועצה לטפל בהם, והגיע הזמן שנעשה את זה. לא בהכרח שנסגור את הבעיה, נטפל בה, ונגמור אותה בשנה הקרובה, אבל צריך להתחיל, ואם יהיה צורך לחכות... ונגיע בסופו של דבר, למה שאנחנו רוצים להגיע ולמה שהתושבים רוצים. למה אני מתכוון? הכניסו גם את ההצעה שלי שאני כתבתי אותה לזה, אני מבין שכולם קראו אותה, מזל פרסמה אותה בווטסאפ, איך קוראים לזה?

ההצעה למעשה אומרת, רבותיי, אנחנו חייבים, אם אנחנו חושבים על התושבים שלנו, ... כי הרי אנחנו כמועצה, אמורים לתת להם את השירות, יש שלושה נושאים שאנחנו חייבים לטפל בהם, אנחנו חייבים להכניס בתקציב... להצעה 2.232 מיליון ₪, כאשר מיליון ₪ זה לאיכות הסביבה, זה לכל הנושא שלא טיפלו בערימות האשפה, בעיקר החקלאית בשטחים, אני ציינתי את זה, ואני מציין את זה גם פה, בשדות נגב הייתה בעיה, למשל, הקמת הקרן לנזקי טבע וחקלאות... לבטח אותם, והייתה שם ישיבה גדולה שאני הייתי שותף לה, יחד עם אנשי הכנף יחד עם עמ' עידן תמיר, ראש המועצה, וכו', ועד שראש המועצה לא הבטיח לטפל בערימות הזבל שהיו שם, אני מדבר על זבל, לא זבל ביתי, זה היה זבל חקלאי, לא הסכימה הכנף לבטח אותם. כי הכנף מבטחת גם מחלות ומזיקים, אין ספק... אולי חברי פה יודע שבעיות של וירוסים, מחלות וכו', תלויות בסניטציה... ואנחנו לא רוצים לקחת על זה אחריות.

אנחנו עשינו את זה, בעבר העלינו שופלים... את המועצה, ועבדנו, לא סתם עבדנו, לא צריך כרגע להיכנס לפרטים, ... ליישובים שזה יישור קו, ולאחר מכן, זאת אחריות היישוב. כמובן גם יש את הפקח, שחייב לעבור ולבדוק שלא מלכלכים עוד פעם. אני מדבר על מיליון ₪, להתחיל להקצות השנה לעניין, נראה איפה אנחנו עומדים, לא אני עושה את התוכנית, בשביל זה יש את הוועדה לאיכות הסביבה, היא תעשה את התוכנית, תבדוק את העניין, תקבע סדרי עדיפויות. נספיק השנה מה שנספיק. מה שלא נספיק, נמשיך בשנה הבאה, נקבל אחריות בשנה הבאה, זה בנושא של איכות סביבה.

לא יכול להיות שאזור שנחשב לאזור חקלאות של מדינת ישראל, יהיה כזה מטונף כמו שהוא היום, מטונף מבחינה סניטרית, בחלקות היישובים. זה מיליון ₪, שאני הצעתי.

המיליון השני, זה יש לנו עשרה יישובים במסגרת המועצה, שלדעת כולנו, בלי יוצא מן הכלל, נלחמנו על זה המון, גם גדי וגם לפניו, נלחמנו להכניס את כל היישובים לתוך המסגרת של הטבות

עוטף עזה, זה כבר איזה מאבק, אני חושב שהוא התחיל, מאז שהמציאו את ההטבות האלה. לצערי הרב לא הצלחנו. עם כל הרצון הטוב, עשינו ניסיונות כאלה ואחרים, לא הצלחנו.

בעבר קיבלנו החלטה, כמועצה, כי הרי אנחנו מדברים על אותה אוכלוסיה, אותם תושבים, אותם ילדים. שבבוקר שולחים את הילדים שלהם פה לבית הספר, שנמצא בטווח עין מ... זו אותה אוכלוסיה. ולהם אין את ההטבות האלה. עכשיו, זה ברור לנו שהמועצה איננה מסוגלת לעמוד בדברים האלה, מפה לשם, ... את הדבר הזה. אבל כן, יכולה להגיד רבותיי, אנחנו לויאליים כלפי היישובים שלנו, לכן אנחנו לא יכולים לפצות או זה, אין לנו מספיק כסף לעשות את זה, אבל בזמנו קיבלנו החלטה, אנחנו ניתן להם 100 אלף ₪ בחודש, נתנו להם 100 אלף ₪, שבאיזשהו שלב זה בוטל. אני עד היום לא ברור לי למה, לא חשוב, 100 אלף ₪, על פי תוכניות שהם יציגו וכו', ואני לא מדבר בעניין הזה על בעיית המיגון.

זה לא סוד שיש המון יישובים, הכוונה היא ליישובים שהם בתוך העוטף, שאין להם ממ"דים, בבניות הישנות, הבניות הוותיקות, אין להם ממ"דים. אז זה דבר שלא אמור להיות מטופל בהצעה שלי, זה צריך ללכת לנסות ולהשיג, תרומות בשביל הדבר הזה, כדי לסייע להם. זה לא יהיה תרומות במאה אחוז, אבל זה לא משנה, נוכל להציע גם 40% 30%, בכדי שהם יקימו את הממ"ד ולשמור בכך על הביטחון שלהם, מה טוב. זה תושבים שלנו, ואנחנו צריכים לדאוג להם.

זה עוד מיליון ₪, שזה עשרה יישובים, מאה אלף ₪ לכל יישוב, מיליון ₪.

הנושא השלישי קשור לוועדה החקלאית. בשנת 1998, אני התחלתי לנהל ... של המרכז לוועדה חקלאית, אולי... אני לא רוצה להיכנס לזה. התקציב שלנו היה בוועדה החקלאית 600 אלף ₪, שחולק בזמנו 300 לקיבוצים, ו-300 למושבאים. מי שריכז את זה במסגרת הקיבוצים, בזמנו, זה היה... זה שנמצא פה, הוא היה אז מנכ"ל יח"מ, והכסף הזה שימש לו למחקרים וכו', בנושא... שהוא היה אמון עליהם, ו-300 אלף ₪ הלכו למושבאים, שזה חקלאות אחרת לגמרי, סגנון חקלאות אחר לגמרי. חילקנו את זה, כאשר למעשה ה-600 אלף האלה, גם כן, תבינו, הייתי מרכז הוועדה החקלאית, זה לא הספיק. אני גייסתי המון כספים, מאיר יפרח, אם הוא זוכר, היה אז מזכיר ארגון מגדלי הירקות הייתי... (שומעים לא ברור)... כסף גם ממועצת הירקות שהייתה בזמנו, וכו', בכדי להשלים ובכדי לייצר פעילות.

אני רוצה להגיד לכם שהמושבניקים פה, היותר ותיקים, יוכלו להגיד שהוועדה החקלאית הזאת

הייתה פאר הוועדות בארץ. לא הייתה ועדה חקלאית כוועדת וזה בכל הארץ, אין כמו ועדה חקלאית. לא בגלל שאני הייתי, אלא בגלל שניהלנו את זה נכון.

היום לצערי, עברו 22 שנה מאז, שימו לב, 22 שנה עברו, ולא רק שהתקציב לא גדל, אלא פחת ב-25000, במקום ה-600 שהיו אז, היום יש 575, אני מדבר, גדי, כולל העלות של רכז הוועדה החקלאית. ביחד הכול, ירד ב-25 אלף.

תראו לי מחלקה אחת במועצה, תבדקו, ביקשתי מכבי לבדוק, מחלקה אחת, כולל מחלקת אני לא יודע מה, מחלקה הכי קטנה, שהיה לה תקציב לפני 22 שנים, ב-1998, תקציב שלא שילש את עצמו לפחות היום. לכן, אני רואה בזה, אני גם כתבתי את זה, אני רואה בזה זלזול בחקלאים שלנו, חקלאים שלמעשה, ואני שומע את זה בשטח, משלמים לא מעט ארנונה באלמנטים החקלאיים שלהם, עבור שטח ריק, משלמים ארנונה עבור מטעים, עבור חממות, עבור בתי רשת, עבור בתי אריזה, סככות, מחסנים, הכול, ולמעשה לא מקבלים כלום. זה לא סוד, אני כרגע לא נכנס, גדי עוד פעם, זה לפי מה שאתה אומר, אני לא, חלילה, לא מאשים אף אחד, אני רוצה לתקן, אני לא רוצה להאשים.

לצערי הרב, היום, אין פעילות בוועדה החקלאית, פעילות אפס. אז מינינו היום את מי שאמור להיות אחראי ועדה חקלאית, זה סגן ראש המועצה, אני אומר לכם – אין לו עם מה לעבוד. ה-500 אלף שם שנגיד 150 אלף שם, בערך, ילך לטובת הרכז, 400 אלף שם מאתיים ל... מאתיים לזה, חבל על הזמן, אין מה לעשות תוכניות אפילו.

לכן, הצעתי הצעה מינימליסטית לחלוטין, ואני ביקשתי מגדי שעם מינוי רכז הוועדה החקלאית, להגיד לו – אדוני, תגיש לנו תוכנית על 800 אלף שם, 800 אלף שם, כולל השכר שלו, אני מתכוון. תגיש לנו תוכנית מלאה על 800 אלף. להגיד לו – תגיש לנו תוכנית על 600, קרי על 400, כן? זה לא בא בחשבון, אין שום תוכנית כזאת, וזה לא יעשה שום דבר לוועדה החקלאית. זה גם לא יעשה טוב לחקלאים שלנו.

זאת ההצעה שלי. אני גם רוצה להגיד פה לפני שאני מסיים, ההצעה שלי היא חבילה, מבחינתי אני כתבתי לכם את זה גם, לא הולכים להפריד אותה. אני לא מאשר להפריד, זו הצעה שלי, לא מאשר להפריד. אם מפרידים אותה, אני מושך אותה חזרה. זאת אומרת, או שמקבלים את הכול, או שלא מקבלים שום דבר. אני לא רוצה שיקרו פה מצבים שכל אחד יתחיל לחשוב על האינטרס שלו.

אנחנו לא באינטרס שלנו, אנחנו באינטרס של המועצה, של תושבי המועצה. וכשאני מדבר על עוטף עזה, רבותיי, מושב עמיעוז, זה המושב שלי, יש לו את ההטבות. אני לא דואג למושב שלי, אני לא דואג לעניין שלי. לכן אני אומר, בכל ההצעה שלי, חבילה אחת, ואני מבקש מהמליאה לאשר אותה.

לגבי המקורות, שאלו אותי גם, במסגרת הדיון בהנהלה, מן מיני דיון כזה אמרו לי – אוקיי, על חשבון מה אתה מציע הצעה? אתם מכירים, בכנסת יש את שיטת הנומרטור, זאת אומרת, אם אתה מציע הצעה שהיא שווה כסף, תגיד על חשבון מה. אז אני אמרתי דבר כזה – א' – גם מהעובדה שפעם הייתי בתפקיד, ישבתי שם, לא אהבתי ואני חושב שגם אתם לא כל כך אוהבים שיגידו לכם מאיפה להביא את הכסף.

אבל, אמרתי אם בכל זאת שואלים אותי, תראו, מאז שאני זוכר את עצמי, במסגרת המועצה, לא הייתה שנה וגם השנה, שלא הבאנו תקציב מילואים. לא הבאנו תקציב מילואים שירד, שנפל משלושה מיליון ₪. היום יש לנו תקציב מילואים א' ו-ב', שהוא בערך סדר גודל של 4 מיליון ₪, הבאנו אותו.

אני אמרתי לגדי, אם כי אני לא מחייב ולא שום דבר, אני לא אומר מאיפה גם, אני לא רוצה להיכנס לתוך הזה, אין כמוכם, מנהלי המועצה, שיודעים טוב ממני וטוב מכל אחד שיושב פה, מאיפה ניתן לקצץ, איפה אפשר להוריד ואיפה להכניס. אבל הנה, אני מציע, לא לקצץ לא בחינוך, ואני לא מציע שום דבר כזה. אני מציע שהמקור יהיה 200 אלף של הוועדה החקלאית, יהיה בתקציב עצמו, ... לא יקרה כלום למועצה אם נלביש את זה שם, זאת אחת ממחלקות המועצה, הוא יכול להיות חלק מן התקציב.

לגבי היתר, לגבי ה-2 מיליון, מיליון לאיכות הסביבה, והזה, אני הייתי מציע להביא את זה מתוך תקציב המילואים.

מר יובל בר: תקציב המילואים הוא לא עכשיו.

מר ראובן פרידמן: זה ספטמבר.

מר אלי אהרון:

אמרתי עוד הפעם, לפעמים תקציב המילואים, יובל, הובא בחודש מרץ. כבי נמצאת פה, תלוי מתי. הרי מה זה תקציב מילואים? תקציב מילואים, זה למעשה כסף שאתה לא תכננת אותו בתחילת השנה, והוא נכנס לך במהלך השנה, אתה יודע, יובל, אתה איש ותיק, אנחנו יודעים את זה. לפעמים תקציב המילואים בא במרץ, לפעמים הוא בא ביוני, לפעמים זה. הוא יבוא. זאת אומרת, בהחלט המועצה על הדברים האלה, הנושאים האלה שאני עכשיו הזכרתי, מותר לה להגיד – וואלה, הדבר הזה זה בנפשנו, זה החזון שלנו שבשנה הבאה נבצע אותו, אנחנו לוקחים את הסיכון. כן, סליחה?

מר חנניה אוקרט: איכות הסביבה, מיליון ש'...

מר אלי אהרון:

אמרתי, יש וועדה. חנניה, אני רציתי להיכנס עכשיו לפירוט, יש בשביל זה ועדה לאיכות סביבה, היא תבדוק את העניין השטח, ותקבל החלטות לגבי מתי, מה סדר העדיפויות, מי ראשון, מי אחרון וכי', ואלה שלא יספיקו, אמרתי בהתחלה, אלה שלא יספיקו, כי מיליון ש' זה לא עשרה מיליון, ברור לנו, ואולי צריך יותר, אני לא יודע, אני לא עשיתי סקר. אבל מה שלא נספיק השנה, נקבל החלטה פה, גם לשנה הבאה.

מר גדי ירקוני:

טוב, כמו שאלי ביקש, אנחנו עשינו הצעה של שלושת הסעיפים האלה ביחד, ואני אתחיל דווקא עם הסעיף הראשון. א' – אני אגיד דבר כזה – אני חושב שההצעה, בלי להעליב את אלי, אני לא מתכוון להעליב אותו באמת, בשבילי, בתור ראש מועצה, יצאה מצוינת, פופוליסטית מצוינת. אני יכול לתת מיליון ש' לכל דבר, ואני אראה טוב מאוד ביישובים. אני חושב שזה לא נכון, ואני אסביר למה אני חושב שזה לא נכון, אני אקח סעיף אחר סעיף ואני אסביר, בסוף כמובן שאתם תחליטו.

אז א' – אני מתחיל עם הגזם, מיליון ש' לגזם, זה לא יראו אפילו את התחלת העבודה. יש לנו כמויות גזם אדירות, יש לנו היום שתי תוכניות ממשלה, כשתוכנית ממשלה אחת היא ב- 20 מיליון ש', תוכנית ממשלה אחרת היא 30 מיליון ש', לציוד ולניקיון.

אנחנו עדיין לא הצלחנו להוציא את הכסף הזה מהמשרד לאיכות הסביבה, בגלל שהם רוצים

לראות את התוכנית הכוללת שאנחנו עושים, בגלל שההתחייבות שלנו, שיתנו לנו כסף לניקיון, זה שנראה להם תוכנית כוללת, של כל מועצה, וגם כמו שאלי אמר בסוף, אנחנו צריכים להראות איך אנחנו שומרים על זה. אחרי זה, בגלל שפעם אחת יתנו לנו כסף, יותר לא יתנו לנו כסף.

הדבר הזה, התוכנית הזאת, שפעם אחת כבר הוצגה פה, תגיע בזמן הקרוב, אני מקווה שבשבועיים – חודש הקרוב, לוועדת איכות הסביבה ולוועדה של החקלאות, יחד, יחד עם עוד חקלאים, לקבל את האישור שלהם ולקבל מהם הערות. לאחר מכן, נציג אותה למשרד לאיכות הסביבה ואחרי זה, אני מקווה תוך כדי זה, אני ותמיר גם מנסים לשחרר משם 15 מיליון ₪, לניקיון היישובים בינתיים. לא שזה פשוט, אבל אני חושב שזה אפשרי.

מיליון ₪, לקחת מתקציב של המועצה, לא משנה אם זה מקרנות, או מהתקציב השוטף, לפי דעתי זו טעות. זו טעות בגלל שגם לא יראו מזה כלום ביישובים עצמם, מהכמות, וגם בגלל שחבל על הכסף שלנו, כשיש כסף אחר, וכדאי לחכות עם זה, אפילו אם זה ייקח עוד קצת זמן, חבל על הכספים שלנו. זה בנושא הזה.

בנושא השני, אני חושב שהמליאה הזאת, יחד עם המליאה הקודמת, נתנו הרבה יותר, וזה לא בתחרות, וגם עם המליאה הקודמת, עוד אחת, ליישובים שמעבר ל-7 קילומטרים. אני רוצה להזכיר לכם שגם מעבר לשבע, יש שוני בין יישובים. יש יישובים שמקבלים פטור ממס הכנסה, שזה הפטור העיקרי, ויש יישובים שלא מקבלים כמעט בכלל פטור ממס הכנסה, שזה הפטור, כמו שאני אומר, העיקרי האישי, לתושבים, בין אחד לשני.

מצד שני, אנחנו, לממ"דים, בטח שאלי לא התכוון לממ"דים המשפחתיים, בגלל שהוא אמר שזה, שהוא יודע כמה אנחנו ננסה, אבל בטח שהוא לא מדבר, שם הכסף המועצתי, והוא גם אמר. לעומת זאת, רק השנה, כמו שהבטחנו, הצלחנו להביא מיליון דולר לחמישה ממ"דים, ביישובים, ממ"מים, שמעבר לשבע קילומטרים. והמיליון הזה, נותן לחמישה ממ"מים ביישובים מעבר לשבע, ממ"מים שבשעת חירום, אחרי שהיינו שם באחד, אני הייתי בסיוור, והייתי אחרי זה עם התושבים בשדה ניצן במועדון בזמן הסלמה, היה שם ביקוש גדול, ואפילו ראיתי עד כמה זה נחוץ, שבכל מקום יהיה לפחות ממ"מ אחד גדול, שילדים יוכלו שבזמן שיש הסלמה, להיות קרובים אליו, או בתוכו ולשחק. הבטחנו, והבאנו בינתיים מיליון דולר, זו רק ההתחלה, אבל מיליון דולר, שבינתיים בונים חמישה ממ"מים. אתם יכולים לראות שאנחנו, אתם – זה לא אנחנו – אתם, כולנו אנחנו

נותנים לכל אורך הדברים הטבות למעבר לשבע. בגלל זה, המיליון שהשאלתי דיבר עליו, זה ממש כסף קטן, גדול למועצה קטן לכל יישוב. אתם רואים,

גב' סילביה גרין: לאיזה יישובים יש את הממ"מים?

מר גדי ירקוני: מה?

גב' סילביה גרין: באיזה יישובים יש ממ"מים?

מר גדי ירקוני: לכם יש ממ"ם, בגלל זה לא קיבלתם. ליישובים, אני לא רוצה ליפול בזה, בוריס, בוריס? הנה, תגידי,

גב' מיכל עוזיהו פלג: אני אגיד,

מר גדי ירקוני: יש טבלאות, דרך אגב, לא עשינו את זה סתם, רגע מיכל, אני אתן לך להגיד, בדקנו כמה ילדים יש בכל אחד, למי אין, למי יש, ומיכל תגידי, רגע, תצדקי.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אני אגיד, שקודם כל נעשה מיפוי מסודר של היישובים, ישנם גם יישובים מסוימים שקיבלו גם ממשד הרווחה סיוע בהקמה, למי שמותאם לאוכלוסיות רווחה. למשל, יש... ככל שזכור לי יש את זה.

מר גדי ירקוני: יש, יש.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אבל כן, מיפינו מכל היישובים, איזה יישובים בכלל אין מבנים גדולים ממוגנים. יישובים שיש בהם גני ילדים ממוגנים למשל, לא הכנסנו לרשימה, גם המטרה הייתה, בראש ובראשונה, לתת מענה בשעת חירום ליישובים שאין מקום בכלל להתכנסות. מתוך

רשימה של עשרה ילדים, אני חושבת, בראש סדרי העדיפויות הם ארבעת היישובים מעבר לשבעה קילומטרים, של צוחר, שדה ניצן, ... ותלמי אליהו.

מר גדי ירקוני: חמישה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: חמישה. עכשיו, אנחנו מנסים לחסוך כסף מהארבעה,

מר גדי ירקוני: יהיו חמישה.

גב' מיכל עוזיהו פלג: אבל יש עוד רשימה של יישובים, סתם אני אומרת, בעמיעוז אין גן ממוגן, בינתיים לא, ובישע, או בחבל שלום יש ... שאין להם. יש עוד יישובים שאין בכלל מקום התכנסות גדול, ולכן הם ברשימה. זו רשימה שגם הועברה לכאן בזמנו, אני חושבת.

מר גדי ירקוני: טוב, תודה מיכל, אני אמשיך. בנוסף לזה, החלטה שקיבלו הרבה לפניי, אני אמרתי, שהיה הכסף הגדול שקיבלו אחרי מלחמת צוק איתן, המליאה הקודמת קודמת, קיבלה החלטה לתת לכל יישוב 950 אלף ₪, כל יישוב החליט מה הוא עושה עם זה, זה יצא אחרי זה לתת את הכסף ליישובים האלה, וכל יישוב החליט מה הוא עושה, וקיבל 990 אלף ₪ לזה. יותר מאוחר, לפני שנתיים אני חושב, אל תתפסו אותי בדיוק בשנה, הבאנו מרכיבי ביטחון לכל יישוב מעבר לשבע.

גב' כבי שקולניק: בשנה שעברה.

מר גדי ירקוני: שנה שעברה?

גב' כבי שקולניק: כן.

מר גדי ירקוני: שנה שעברה, 190 אלף ₪. מפעל הפיס, מפעל הפיס שהחלטנו, השנה

אמרנו – ניתן קדימות, אני יכול לתת לך את המצגת.

דובר: יש במצגת,

מר גדי ירקוני: לא, אין את זה, אני אשלח את זה. לכל היישובים נתנו עדיפות

ליישובים מעבר לשבע, השנה זה שבעה יישובים? כמה יש ברשימה של מפעל הפיס?

גב' כבי שקולניק: חמישה.

מר גדי ירקוני: חמישה.

גב' רונית בן רומנו: שישה.

מר גדי ירקוני: חמישה ישובים או ארבעה.

גב' רונית בן רומנו: שישה יישובים.

מר גדי ירקוני: לא, אחד... בטוח יש אחד,

גב' רונית בן רומנו: שישה.

מר גדי ירקוני: שישה יישובים, קיבלו סדר גודל של עד 170 אלף ₪ ממפעל הפיס,

סך הכול 950 אלף ₪, אף אחד לא קיבל.

אני מעריך, שגם בשנה הבאה, שזה כסף בטוח שיש ממפעל הפיס, אנחנו נמשיך עם מה שהמליאה

אמרה לנו, והיישובים שלא קיבלו, מעבר לשבע, הם אלה שימשיכו לקבל.

גב' רונית בן רומנו: רגע, גדי, אבל זה לא מה שנאמר. ההסכמה הייתה שהם יקבלו תעדוף, אבל כל השבעה האחרים,

מר גדי ירקוני: אחרי, אחרי, בוודאי. אמרתי תעדוף, אחרי, אחרי,

גב' רונית בן רומנו: לא, רק תעדוף.

מר גדי ירקוני: תעדוף, תעדוף. אחרי, אם לא אמרתי תעדוף, התכוונתי.

גב' דנה אדמון: אמרת.

מר גדי ירקוני: בנוסף לזה, היו לנו שלושה מתקני סחב"ק, שבהתחלה רבו עליהם, ונתנו אותם רק לשבע. בסוף לקח רק אחד, היום הופתעתי כששמעתי שרק אחד, הלכתי לבדוק את זה עוד פעם. הופתעתי, חבל, היה צריך שם מאצינג של 300 אלף ₪, והיישובים, כנראה, ויתרו על זה. אבל גם את זה, נתנו ליישובים מעבר לשבע.

זאת אומרת, שאני רוצה להגיד, שאתם, אתם זה אנחנו, המליאה רואה בעין חיובית אפשרות לעזור ליישובים קודם כל מעבר לשבע. אני חושב שלא כדאי, ואני ממליץ למליאה, לא לתת מהכסף השוטף עכשיו, סכום של 100 אלף ₪, שזה כמו שאמרתי, כמו שאל על פעם אמרו, הם כבר לא אומרים, אבל כסף גדול קטן? אז זה כסף קטן ליישובים, כסף גדול למועצה.

מר אלי אהרון: רגע, משפט.

מר גדי ירקוני: בסוף, בסוף אני אתן,

מר אלי אהרון: לא, על מה שאתה אמרת.

מר גדי ירקוני: חופשי.

מר אלי אהרון: א' – ההצעה, אני בפירוש אמרתי, שההצעה לגבי היישובים שמחוץ לעוטף, איננה מתייחסת, לא לממ"מים, ולא... כן דיברתי, דווקא במאמר מוסגר, כן דיברתי על ממ"דים, אני עוד לא ראיתי מלחמה, קודם כל לממ"מים, שזה מקומות שבהם יוצאים אנשים, תאמין לי, גם בעמוד ענן, גם בצוק איתן גם בזה, במלחמות האלה, כשהיו פה הפגזות, לא ראיתי התכנסויות ביישובים. אבל אם יש בעיה, כן אני יודע, שבאמצע, בבית בתוך צוחר, נפל בתוך הבית, שאין שם...

מר גדי ירקוני: אלי, אלי, אני מסכים, אלי תקשיב,

מר אלי אהרון: רגע, שנייה... לכן, ההצעה שלי איננה מדברת על... זה המון כסף. כמה אמרת? מיליון דולר? כולה היו חמישה ממ"מים. זה המון כסף, אין לנו... מה שאני הצעתי, לא קשור בכלל לזה.

מר גדי ירקוני: אני יודע. תן לי לסיים, אחרי זה יהיה לך להגיד גם על החקלאות, חכה, יהיה לך גם על החקלאות להגיד.

מר אלי אהרון: גם על החקלאות?

מר גדי ירקוני: כן, ביקשת את כל השלושה ביחד.

דוברת: אתה שולל את הכול.

מר גדי ירקוני: לא, אני לא חושב שאני שולל, אני מסביר, וגם החקלאות אני לא

שולל, אני ... אבל רגע, תנו לי לגמור. דרך אגב, כל אחד יצביע מה שהוא רוצה, ואני אעשה מה שבמליאה יגידו לי, אין מה לעשות, זו הדמוקרטיה. אני מקווה שיקבלו את דעתי, אבל אם לא, אז זו זכותכם. אני אומר את זה לא בכעס, דרך אגב, אני חושב שזה באמת...

דבר שלישי שרציתי על הממ"דים. א' - הממ"מים, אלי, אנחנו גילינו בתקופה האחרונה, בהסלמות של היומיים – שלושה, לא של הארוכות מאוד, שמאוד חשוב לבני הנוער ולילדים, איפה להיות במשך היום. בגלל זה הממ"מים הגדולים האלה, הם לא לישון בהם. בגלל זה הם באו לדבר הזה, הם לא החליפו, הם לא מחליפים ממ"דים של בתים. דרך אגב, מחר, אני הולך לסיור, נכון בוריס, מחר? אנחנו יוצאים לסיור לראות איזו בניה חדשה, שאולי מוזילה מאוד ממ"דים, לא ויתרנו על הפרויקט הזה, אבל הוא מאוד קשה להשגה.

והדבר השלישי, אלי, אתם לא יכולים להגיד שאני נגד חקלאות. אני מאוד בעד חקלאות. אני אומר לכם, אני אפילו יכול להתחייב, אבל זו התחייבות רק שלי, היא לא שווה הרבה, שאחרי שיקום איש החקלאות, מרכז החקלאות החדש, ויחד עם הוועדה החקלאית ודודי יכינו תוכנית עבודה, יחליטו מה קורה עם ה-400 אלף שם ויגידו שהם צריכים עוד כסף, לא יודע כמה, אני מודיע לכם שאני אבקש מהמליאה לאשר את התקציב הזה.

לשים היום כסף שהוא לא צריכים אותו למחר בבוקר, או לעוד חודש, אני חושב שחבל. אני אומר עוד פעם, כשהחקלאות תהיה צריכה את הכסף הזה, אני מאמין שכולנו נראה את התוכניות ונתמוך בזה. זה בשלושת הסעיפים, עכשיו אתם יכולים להגיב.

מר אלי אהרון: קודם כל, האמירה הזאת שאותה שמעתי גם במסגרת ההנהלה, של חבר'ה, מיליון שם... מיליון שם לא יעשה הרבה וכו', אבל בגלל שהוא לא יעשה הרבה, אז בואו לא ניגע בזה בכלל, זאת אמירה שהיא לא לעניין. אמרתי בפירוש, ברור לי שמיליון שם לא מספיק, ואם נזדקק, שוועדת איכות הסביבה תמשיך לפעול ולעבוד, גם בשנה הבאה, לא רק בשנה הזאת. זה פעם אחת. אז להגיד שזה בגלל שזה לא ייתן הרבה, א' – זה ייתן. זה ייתן המון, גם יראו אותנו בשטח, זה פעם אחת.

לגבי הנושא של הזה, בכלל לא דיברתי על ממ"מים, דיברתי על לויאליות כלפי היישובים, עשינו את זה בעבר, אין שום סיבה,

מר גדי ירקוני: אבל. יש.

מר אלי אהרון: רגע,

מר גדי ירקוני: לא, לא, תחזור רגע על זה. תסתכל גם בלי זה איזו לויאליות יש.

מר אלי אהרון: אני אומר כמועצה, אוקיי, היינו שם, ... ישיבה ל-50 אלף שם.

מר גדי ירקוני: מה? לא שמעתי.

מר אלי אהרון: גדי, לגבי הוועדה החקלאית, אני אומר לך, אם אני עכשיו הייתי

רכז הוועדה החקלאית, ואתה מבקש ממני לעשות תוכנית, אני אומר לך, אני יכול לעשות תוכנית גם על עשרה מיליון שם. השאלה היא, לאותו רכז... אתה אומר, תעשו תוכנית על X, על 800 אלף שם, לא יותר. כי מה הבעיה? אני אומר לך, דודי, יכול מחר בבוקר להגיד לך תביא עשרה מיליון, זה תלוי.

מר גדי ירקוני: בכל דבר זה נכון אבל, נכון? בכל דבר זה נכון.

מר אלי אהרון: וזה לא מספיק, אני אומר לך, לא מספיק. אז אמרתי, פשוט תתקן

משהו מעוות, שהוא 22 שנה לא הגיוני בכלל. היו 600 אלף שם לפני עשרים שנה, 22 שנה, היום 570. לא הגיוני לחלוטין, ואנחנו לא פיירים כלפי החקלאים שלנו. תזכור גדי, עדיין עדיין, החקלאות היא הפרנסה המרכזית של תושבי המועצה שלך. אני לא אמרתי,

מר גדי ירקוני: לי אתה אומר את זה?

מר אלי אהרון: אני לא אמרתי... עוד לפני שבאת לכאן, אני לא נגדך. אל תהיה

ביבי, ביבי כל דבר שאתה אומר משהו נגדו, אז אתה או בוגד או שמאלן.

מר גדי ירקוני: הלוואי שהייתי ביבי, אתה יודע כמה כסף יש לו בבנק?

מר אלי אהרון: אני יודע. לכן אני מציע, אני ... ההצעה שלי היא לא לקחת לא

מהחינוך, ולא מדברים חשובים אחרים. אני הצעתי לקחת מתקציב המילואים. זהו, זה מה שביקשתי.

מר גדי ירקוני: ידידיה ביקש. נצביע על הכול ביחד, יש עוד הסתייגויות. נצביע

עליהן, בסדר? או שאתם רוצים...

מר ניר ים: ידידיה,

מר גדי ירקוני: שומע, ידידיה.

מר ידידיה הוכמן: ... בבני נצרים, של גזר. 120-150 אלף ₪, פינינו עשר שנים. אז

אנחנו לא 20-30 שנה כמו יישובים אחרים, אבל מיליון ₪, או מיליון וחצי לשנה, לארבע שנים, יכול לנקות את רוב המועצה, לפחות במסה הקריטית. לא הכול, לא מושלם, אבל לחכות ל-30 מיליון ₪ כבר שנתיים – שלוש, זה כבר המון זמן. זה בינתיים נצבר.

ניקינו, הבאנו את זה לאפס. אז אנחנו בעשר שנים, לא עשרים – שלושים שנה, זה יכול להיות 1.5 מיליון בשנה, יכול להיות סכום מצוין.

מר גדי ירקוני: מה מיליון וחצי, לגמור את הכול?

מר ידידיה הוכמן: לא, מיליון וחצי לשנה לארבע שנים.

מר גדי ירקוני: יש עוד כאלה,

גב' כבי שקולניק: מה זה? למה?

מר גדי ירקוני: על הכלוך.

גב' כבי שקולניק: מיליון וחצי בשנה?

גב' רונית בן רומנו: צריך להתחיל לעבוד, במקום לחכות ולחכות לכסף שעוד לא מגיע, לקום, להתחיל לעבוד.

מר גדי ירקוני: מי לכלך?

מר ידידיה הוכמן: אנחנו לכלונו, אז מה. יש 15 יישובים שצריכים את זה.

גב' רונית בן רומנו: מספיק לחפש מי... צריך להתחיל לתקן.

מר גדי ירקוני: הלאה, אני לא... מה שתחליטו, זה מה שיהיה.

גב' רונית בן רומנו: בסדר.

מר גדי ירקוני: מי עוד רצה, מישהו רוצה עוד לדבר בסעיף הזה?

מר אמיר פלג: לא.

גב' רונית בן רומנו: מי שרוצה לדבר, שידבר.

מר אמיר פלג: אני לא יודע אם זה מתחבר, אני יכול...

מר גדי ירקוני: לא, שלך דבר על שלך, יש לי תשובה גם אליך. הכנתי גם שקף.

מר אמיר פלג: באנה גדי, אתה רציני.

גב' רונית בן רומנו: כן.

מר גדי ירקוני: זה לא אני הכנתי שקף, זה מתן הכין.

מר ניר ים: גדי, תן לאמיר, ואז כבר נצביע על הכול יחד.

מר גדי ירקוני: אמיר, תדבר ואז אני אתיישב אחרי שאני אתן את התשובה.

מר אדוארד קוברסקי: גדי, גם אני חושב שמיליון ש"ח זה די מספיק, יש אצלי... אחרי האוכלוסייה, עד היום שם, מול המרפאה... צריך לעשות מה...

מר אמיר פלג: טוב, אני שלחתי אימייל לחברי ההנהלה, ואחר כך גם שיתפתי את המליאה לקראת היום, כיו"ר ועדת איכות הסביבה. ציינתי שם, אני לא אחזור על כל הסעיפים, אתם יכולים לפתוח את האימייל ולראות, אני ציינתי שמבחינתי, כיו"ר הוועדה, ואחרי עבודה שעשינו, ועוגנים שהצבנו, התקציב הוא לא מספיק סביבתי, הוא לא מדגיש, אני מזכיר שגם השנה וגם בשנה שעברה, מליאת המועצה הגדירה את נושא איכות הסביבה כנושא המוביל, הגדירה את זה כנושא שמשפיע ברמה הכי גבוהה על הדמוגרפיה ועל איכות החיים, שזה שני היעדים שלנו כבר שנתיים רצוף, ובתשובות שקיבלנו בוועדה, וכשאני מעיין בתקציב, ופירטתי הכול, אני לא אתן פה

נאום של חצי שעה, פשוט אני מרגיש שזה לא מספיק רציני.

אני רואה פתאום קיצוץ בחינוך הסביבתי, כשהוועדה שלנו העלתה אותו על ראש שמחתה. אני רואה תשובות לא מספקות בהיבט הזה של הגזם. עכשיו, אני מצטרף למה שידידיה אמר, וגם למה שאלי. הסכום הזה, שיגיע עכשיו, אני יודע שהוא יכול להיראות כטיפה בים. אבל מצד שני, יש חקלאים שכבר טובעים בים הזה, ואם מושבים מסוימים יקבלו אפילו 200-150 אלף ₪, כמו שידידיה אמר לאורך ארבע שנים, אם תבוא התוכנית שכולנו מתפללים ומקווים של ה-30-20 ואפילו יותר לניקוי, מה רע שיהיה לכל יישוב עוד בונס של 150, אולי אפילו כפיתוי להצטרף לתוכנית הזאת, שיהיה לנו את הסכום הזה.

לפני יומיים התקשר אליי חקלאי משדה אברהם, שמגדל זרעים. חבר שלי, אז הוא גם התקשר אליי, הוא גם יודע שאני יושב ראש הוועדה, ואמר לי – באו חברות הזרעים וסוגרות לי את הזה, בגלל הסניטציה. זאת אומרת, אנשים פה גם מאבדים פרנסה. אז בואו ניתן פה איזו הזרקה של עזרה ראשונה, הנה עשו את זה בחלוציות ב-150 אלף? בואו נעשה סדר עדיפויות, אני דווקא בניגוד, אני לאו דווקא אומר לכרוך את הכול יחד, אני מדבר על ההיבט הסביבתי. אני בהחלט חושב שתוספת כזאת של מיליון ₪ לשנה, בבסיס התקציב, תראה רצינות אמיתית ליעדים שהציבה המליאה, ולא רק דיבורים, מה שנקרא, כמו שכתבתי באימייל, לשים את הכסף איפה שהפה שלך, איפה שהדיבורים שלך.

מר גדי ירקוני: טוב. אמיר, אני מסכים איתך. איכות הסביבה זה אחד הדברים החשובים, גם לצמיחה דמוגרפית וגם לכל. אני חושב שאין זיקה ישירה בין הכסף בתקציב, לבין הכסף שאנחנו משקיעים באיכות הסביבה. לנושא הפקח, כן יהיה פקח כמו שהבטחנו, יהיה פקח נוסף,

מר אמיר פלג: לא הזכרתי את הפקח.

מר גדי ירקוני: מה?

מר אמיר פלג: פקח לא היה.

מר גדי ירקוני: כתבת.

מר אמיר פלג: כתבתי על הפיקוח בכלל, ו...

מר גדי ירקוני: לא, כתבת על הפקח. או שקראתי לא נכון, אני לוקח על עצמי, אבל כתבת על פקח, בגלל זה אני יודע על פקח. גם על פקח, אחד במשרה חלקית הולך, יבוא אחד במשרה מלאה.

גב' נעמי סלע: גדי, מה מצבת כוח האדם?

מר גדי ירקוני: לא זוכר, היא מאחורייד, תיכף, אם תרצו היא תוכל לענות לכם. אני...

מר אמיר פלג: יש שני פקחים,

מר גדי ירקוני: שלושה, לא? שניים?

(מדברים ביחד מחוץ למיקרופון)

מר גדי ירקוני: טוב, תיכף אם תרצו, אז בשמת תענה על זה מהמיקרופון. אבל תני לי רגע קודם,

גב' נעמי סלע: אני פשוט לא שומעת את מה שבשמת אומרת.

מר גדי ירקוני: אז דברי בקול רם.

גב' נעמי סלע: אז אני אחזור, שיש שניים, ואחד במשרה חלקית?

גב' בשמת גלין: נכון.

גב' נעמי סלע: אז אין...

(דיבורים מחוץ למיקרופון)

מר ניר ים: יש לנו פקחים, יש לנו שני פקחים, בסדר, אין לנו יש לנו, בואי שמעי פעם תשובה מסודרת, ואז נתייחס. יש לנו שני פקחים, שיודעים לעשות בדיוק את עבודת הפיקוח, רק לא...

גב' נעמי סלע: זה לא עניין של...

מר ניר ים: אל תפריעי לי, כי אני לא הפרעתי לך, לפחות... יש שני פקחים, שיודעים את כל התורה ומתי מגיע השלב שצריך לאכוף. הם לא יכולים לתת קנסות. לכן, יש פקח שלישי, שהוא פקח שיודע לתת קנסות, וקוראים לו, כשצריך ליישם. יש עוד גופים שיודעים לתת קנסות, וגם להם קוראים כשצריך ליישם. זאת אומרת, שלושה אנשים שלנו מסתובבים בשטח כל הזמן, ולכן, כל נושא שנדרש בו פיקוח, הם בסך הכול מרימים טלפון, וקוראים לאותו המוסמך, הפקח, שיבוא וירשום את הקנס. ככה זה עובד, עד ששני הפקחים שיוצאים לקורס פיקוח יסיימו את לימודיהם, זה לא ייקח הרבה זמן, ואז יהיו עוד שני פקחים מוסמכים. זה לא אומר שיש ואקום, אין ואקום. כל פיקוח שאנחנו צריכים, וכל אכיפה שנדרשת, יש לנו את כל האמצעים לעשות את זה. עכשיו תגידי לי מה לא נכון.

גב' נעמי סלע: לא, לא אני... אני אשמח לדעת יותר פרטים, אם בכלל נעשית

אכיפה.

מר גדי ירקוני: אז תעשי, נעמי, יש לי רעיון,

גב' נעמי סלע: ... בשאילתא,

מר גדי ירקוני: נעמי, יש לי רעיון, תלכי באחד הימים לבשמת למשרד, והיא תשב

איתך.

גב' נעמי סלע: לא, אני אעלה...

מר רביבו קובי: גם דו"ח המבקר שעכשיו הגיע לסוף שלו... יש... גם על הנושא,

וגם... כל הנושא של איכות הסביבה. אני, דיברתי עם גדי לפני יומיים... (מחוץ למיקרופון – שומעים לא ברור).

מר גדי ירקוני: אני יכול להמשיך, נעמי?

גב' נעמי סלע: כן.

מר גדי ירקוני: טוב. אז אנחנו אספנו תב"רים בנושא של איכות הסביבה, לא

בשביל להגיד "תסתכלו", אלא בשביל באמת, דרך אגב, זה גם עושה לנו שכל, לפעמים כשבאים ועושים את הכול יחד, ואני אסביר על מה שאני יודע. יש דברים שיכול להיות שאני צריך עזרה מהספסלים האחוריים. אלה שלמשל, 41 אלף ש, סכום כזה, בטח ברישוי עסקים, אני לא יודע בדיוק מה נעשה, אבל ה-6 מיליון כמעט, זה בכל הפחים החדשים ששמו, בכל מתקני האצירה החדשים, יצא עכשיו דרך אשכול הרשויות, בשנה האחרונה, בשנה האחרונה רק, נכון? בשמת? שנתיים אחרונות?

גב' בשמת גלין: שנתיים.

מר גדי ירקוני: בשנתיים האחרונות החליפו כמעט את כל הפחים ואת כל הדברים, הביאו את הכתומים וכל זה, אנחנו שילמנו רק עשרה אחוזים, ואת כל השאר קיבלנו, אתם רואים, מענקים. זה המשרד להגנת הסביבה, אתם רואים עוד פעם, דברים שעשינו, אם זו הרשאה של 500 אלף ₪ ב-2019,2020, פה ה-830 אלף ₪, זה לכלים שקיבלנו והחלטנו לא להוציא אותם, אלה כלים מהגזם, אחרי שהתברר לנו שמה שאנחנו הולכים לקנות לא היה מתאים, עצרנו לפני הקנייה. לא בושה להגיד שעוצרים וחושבים עוד פעם, פחי אשפה עוד פעם ועמדות מחזור. אתם רואים, סך הכול הגענו לכמעט 7 מיליון, כמעט שמונה מיליון ₪ בשלוש שנים, בתב"רים. אני חושב שזה נותן לנו את המנדט האמיתי, מה אנחנו עושים באיכות הסביבה. אני חושב שאנחנו משקיעים בזה הרבה כסף, וכמו שאמרתי, כמה כסף שאנחנו מביאים, יותר ממשרדים אחרים, ולא צריכים לקחת לנו מהשוטף, יש לנו יותר דברים לעשות בשוטף, כמו הדברים האחרים. אני לא יודע לתת לך עכשיו תשובה על מה ששאלת אותי על החינוך הסביבתי, אם זה ירד או עלה, אני... אם יש פה מישהו בשמת תדע לתת על זה את התשובה.

גב' בשמת גלין: זה לא ירד מהחינוך הסביבתי, אלא חלק ממנו, עשרים, נצבע בעבור הגינות הקהילתיות, שזה חלק מהחינוך הסביבתי.

גב' דנה אדמון: גדי,

גב' בשמת גלין: עוד פעם? זה לא ירד, אלא מתוך ה-150, נצבעו עשרים עבור הגינות הקהילתיות. הגינות הקהילתיות, זה חלק מהפעילות הסביבתית. השאר, פשוט, לא נצבע. אפשר יהיה על פי ההנחיות שלכם, או ההחלטות שלכם, לצבוע כל פעם קובייה אחרת.

גב' דנה אדמון: לא כל כך הבנתי מה,

- מר גדי ירקוני:** תשאלני, תשאלני, אני לא...
- גב' בשמת גליון:** רק עוד תיקון אחד, לגבי החמישה,
- מר גדי ירקוני:** רגע, בשמת, אבל היא רוצה לשאול משהו.
- גב' בשמת גליון:** שנייה, לגבי, תיכף אני אחזור. לגבי הטבלה שאנחנו רואים את השורה של ה-5.9 מיליון, זה עדיין לא הכול בוצע, זה ל-19,20,21, ויש עוד פרויקטים שיצאו במהלך 2021. מה רצית?
- גב' דנה אדמון:** לא כל כך הבנתי,
- מר גדי ירקוני:** תשאלני, תשאלני,
- גב' בשמת גליון:** ה-5.9 מיליון, זה לנושא טיפול בפסולת ביתית, זה לא קשור לחקלאות.
(דיבורים מחוץ למיקרופון)
- מר גדי ירקוני:** זה לא פה, זה לא בכספים האלה.
- מר אלי אהרון:** המחלקה... האגף לאיכות הסביבה, גם אם הייתי מציע עשרה מיליון...
- מר גדי ירקוני:** אני לא יודע,

מר אמיר פלג: אני רק אענה בקצרה, ראשית כל, ה-500 אף על הלישמניה, זה כסף שבעקבות, בין היתר, התראות שלי, וצעקות באימייל וכו', זה כסף שפתאום התעורר, וגם בו השתמשו בסכום קטן מאוד. אז בואו, ה-500 אלף זה לא 500 אלף. לגבי פסולת הבניין, אם אני לא טועה, קיבלנו 1.3, אני לא יודע איפה זה עומד. פרויקט הקיצוץ, 830 זה בסדר, זה בדיוק מה שקיבלתי, זה נכנס, אולי, ב-20 מיליון שיהיו. אני חייב להגיד שבתמונה הזאת,

מר גדי ירקוני: זה בתוספת.

מר אמיר פלג: מה זה?

מר גדי ירקוני: זה בתוספת, זה לא קשור.

מר אמיר פלג: בתוספת, אני יודע.

גב' בשמת גליון: אמיר, אתה צודק, באמת 1.3 שכחתי... תוסיף עוד 1.3. זה 250 שהוצאתי מהם,

מר אמיר פלג: אה, הוצאת. בקיצור, אני חוזר ודבק בעמדתי, שאת התקציב הזה צריך לאשר, עם תוספת בבסיס התקציב של כמיליון ₪, לאיכות הסביבה, שיחולקו, יש לנו פה סגן, מנהלת אגף, אני אשמח לעזור, איך מייצרים איתם מנועים נוספים לשיפור איכות הסביבה.

מר ניר ים: כבי,

גב' כבי שקולניק: אני רק רוצה להזכיר שתסתכלו בדפים של התקציב.

מר ניר ים: בואי שבי במקום שלך, דברי בבקשה בלי המסכה לכמה שניות, אז גם נבין.

גב' כבי שקולניק: אני רוצה שתסתכלו על הדפים הצבעוניים, או לא צבעוניים שאצלכם של התקציב, ותראו שגם כך, אגף איכות הסביבה, יש גידול בתקציב של מעל 600 אלף ₪ השנה. זה נובע משיפור בוטרינריה, שעברה לאשכול נגב מערבי והמחיר הוא יותר גבוה, ומהצורך לשלם דמי כניסה לדיה. אבל, בכל זאת, בהסתכלות מועצתית, שנייה, סליחה, בהסתכלות מועצתית, זו תוספת של 600 אלף ₪ בתקציב של האגף.

גב' נעמי סלע: אפשר הסבר? מה הצורך, מה...?

גב' כבי שקולניק: גדי?

מר גדי ירקוני: כן. אני אמרתי את זה באחד מה... לפי דעתי, אבל זה בסדר ששואלים עוד פעם, באחד המידעים שלי. היה לנו משא ומתן עם צאלים, כמו שאמרתי, בנושא דיה. נושא דיה עובד כבר הרבה, ואני מקווה שייסגר כמה שיותר מהר, מפני שכמה שהוא ייסגר יותר מהר, סימן שפתחנו את המפעל כמה שיותר מהר. אבל בלי שום קשר, לצערי, המשרד לאיכות הסביבה, הגביל אותם עוד יותר בכמויות נכנסות. אנחנו, עד היום, בהסכם הלא כתוב שהיה בין המועצה לבינם, שלא מוצאים את ההסכם הכתוב, לא שילמנו בכלל על תוצרת נכנסת. כאילו, על זבל נכנס. והם אגמו לנו תחשיבים, שבגלל ההורדה על ה-120 טון, לפני זה הם היו מכניסים 300 או 400, נכון בשמת? כל מספר זוכה?

דובר: 75.

מר גדי ירקוני: לא, 110 או 120, אני לא זוכר.

גב' בשמת גליון: 110

מר גדי ירקוני: 110,

דובר: אמרה לי רננה 75.

מר גדי ירקוני: לא. הם הראו לנו שאחרי ויכוח די גדול, שהם מפסידים כסף, והיה לנו,

גב' דנה אדמון: מה עם כל הכסף שהם הרוויחו?

מר גדי ירקוני: רגע, אני אגיד - א' - מה שהם הרוויחו, כנראה שהם לא מוכנים לחלק איתנו. זה טבע של האדם. רגע, זה טבע, אבל תנו לי, אני אגמור את התשובה. אני אסביר, חבר'ה, תנו לי אני אסביר, תאמינו לי אני לא מנסה לטאטא שום דבר, וגם לשמחתי, אתם יודעים למה? בגלל שזה נעשה הרבה לפני שאלי עוד היה במועצה, והרבה לפני שאני הייתי במועצה, וכנראה הרבה לפני שלא יודעים ולא מוצאים את החוזה עד היום. וגם היו ריבים להפסיק את זה, אבל הגענו למסקנה שהריב הכי טוב להפסיק את זה, זה בעוד שנתיים וחצי. היום, האלטרנטיבות של המועצה, לנסוע לדיה, הן הרבה יותר יקרות והרבה יותר מסורבלות.

גב' כבי שקולניק: 20 שקל ל...

מר גדי ירקוני: בלי סכומים.

גב' כבי שקולניק: בלי סכומים?

מר גדי ירקוני: בלי, חבר'ה, יש דברים, תשאירו לא בכזאת זה. סכומים הרבה יותר גבוהים. ובגלל זה החלטנו כן לתת להם את ה-40 אלף ₪. זה עולה לנו 400 אלף ₪ בשנה, 300 אלף ₪, 400 אלף ₪ בשנה, וזה הרבה פחות ממה שהיה אמור לעלות לנו.

גב' דנה אדמון: למה? למה, פעם שעברה אמרת שזה חצי מיליון, חמש מאות.

מר גדי ירקוני: מה?

גב' דנה אדמון: פעם שעברה אמרת חמש מאות, וגם בתקציב מופיעה עלייה של 500.

מר גדי ירקוני: לא, זה אולי,

גב' כבי שקולניק: זה חלק, גם, היטל הטמנה.

מר גדי ירקוני: רגע, אני אסביר. היטל הטמנה, בגלל שעלו לנו כמויות הזבל, כנראה בגלל זה. נכון בשמת? תרימי את היד?

גב' בשמת גליון: 500, נכון, נכון.

מר גדי ירקוני: היטל הטמנה, בגלל שעלתה לנו כמות הזבל, אנחנו משלמים בכל מקרה היטל הטמנה.

גב' דנה אדמון: למי?

מר גדי ירקוני: למדינה, זה לא קשור. כל פעם שאת מגיעה, 110? טון הטמנה זה

110 נח?

גב' דנה אדמון: אז יש פה עלייה של 560.

מר גדי ירקוני: רגע, אז אני אומר לך, אנחנו גדלנו, והתרחבנו, ובגלל זה יש לנו יותר זבל. אז בגלל זה בשמת הגדילה גם את, הגדלנו את היטל ההטמנה. זה לא קשור לאף, היטל הטמנה, זה הולך למדינה על כל טונה שאת שמה שם.

גב' דנה אדמון: מאיזו סיבה אנחנו מסכימים לשלם לקיבוץ צאלים עבור ההטמנה הזאת?

מר גדי ירקוני: אמרתי לך.

גב' דנה אדמון: אני לא מסכימה לשלם, אם האתר הוא אתר מועצתי,

מר גדי ירקוני: לא, אני מסביר לך עוד פעם.

גב' דנה אדמון: רגע, תן לי לסיים את השאלה, ואין לנו שום הסכם חתום, אין לנו שום הבנה מה קורה שם, למה בכל זאת אנחנו מסכימים לעשות את הדבר הזה? הבנתי שהם הביאו איזה שהם סימוכין שזה עולה להם יותר וזה, אבל הכול טוב ויפה, במשך הרבה מאוד שנים היו רווחים שאף אחד לא סיפר עליהם, אז אני לא מצליחה להבין למה המועצה מקבלת החלטה לתרום את הכסף הזה פתאום.

מר גדי ירקוני: אני לא אהבתי את המילה לתרום, אני חייב להגיד לך. במשא ומתן, חבריה, בעסקים, אני לא יודע, כולנו פה אנשי עסקים. חבריה, כולנו פה אנשי עסקים, וכולנו יודעים כשמנהלים משא ומתן, צריך להגיע בסוף למשהו שהכי טוב לכל צד, וכמה שהוא טוב

בניהול משא ומתן. אז זה מה שהגענו איתם.

ואני חושב שאת שואלת אותי? מול האלטרנטיבה? זה מצוין. את שואלת אותי אם אני שמח שאני משלם להם? לא. אם הייתי מעדיף שהם יסגרו את האתר הזה? גם אני אומר לך לא, בגלל שבשנתיים הקרובות, אני מעדיף לנסוע לשם. זהו. יש הנהלה, מנהלים שמנהלים פה, וזה מה שהם קיבלו. לא הייתה להם אפשרות אחרת.

גב' דנה אדמון: אני לא מצליחה להבין,

דובר: את רוצה לפתוח הסכם ש...

מר גדי ירקוני: אין הסכם.

גב' דנה אדמון: אין הסכם, אם היה הסכם, הייתי פוחת משהו, אין הסכם.

מר גדי ירקוני: חבר'ה,

גב' כבי שקולניק: חבר'ה, לא הייתה שום ברירה, מה אתם גיבורים גדולים, לא הייתה ברירה.

מר אריק דניאל: גדי, יש לי שאלה, הרבה מאוד חברים שבכלל לא מבינים,

גב' דנה אדמון: למה?

גב' כבי שקולניק: למה? כי האלטרנטיבה הייתה לסגור את האתר.

מר אריק דניאל: בכלל לא מבינים את כל המתאר הזה של אתר דיה, של המעמד של

צאלים כמפעיל שם, למי שייך האתר, מה בדיוק, אם תוכלו להרחיב כמה מילים?

מר גדי ירקוני: אני חושב שאתה צודק. מה שקורה פה, זה שיש כאלה עם מידע

יותר גדול בגלל שבועדת איכות הסביבה, ויש פה חברי מליאה רגילים. ואם החבר'ה מהוועדה

לאיכות הסביבה שואלים שאלות שרק להם יש את הידע, אז באמת מה שיוצא ש...

מר אמיר פלג: זה לא היה בוועדה.

גב' דנה אדמון: זה לא היה בוועדה, אין לנו שום מידע.

מר גדי ירקוני: זה היה בוועדה.

מר אמיר פלג: זה לא עלה לוועדה.

מר גדי ירקוני: אתם שאלתם שאלה בוועדה, לא?

מר אמיר פלג: קיבלנו תשובה...

מר גדי ירקוני: לא, אבל משם אתם מביאים את המידע הזה.

מר אמיר פלג: לא, אתה פה,

מר גדי ירקוני: אז מה אתם רוצים?

גב' כבי שקולניק: אני רוצה להגיד לכם, היינו במצב שלא הייתה, אני רוצה שיבינו,

שלא הייתה ברירה. האופציה הייתה שהאתר ייסגר ונצטרף להסיע את האשפה לדיה. היה עולה

לנו פי שלושה לפחות, לדודאים. היה עולה לנו לפחות פי שלושה, גם בהסעות גם בהכל,

מר אמיר פלג: כבי, מי היה סוגר, צאלים?

גב' כבי שקולניק: כן, על זה דובר. אולי כן ואולי לא, אבל על זה דובר.

מר גדי ירקוני: האתר של המועצה,

רוויטל דג'אווי בן יעקב: האתר של המועצה בצאלים, קיבוץ צאלים מפעיל את האתר.

דובר: רק תפעול, אז למה אנחנו אמורים לשלם להם?

גב' כבי שקולניק: בדקנו גם את האופציה להפעיל לבד, וזה גם הרבה יותר יקר. אנחנו

בדקנו את האופציות, אתם צריכים גם להאמין לנו, מה לעשות? לא הכול כל כך פשוט בחיים.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: אז התשובה צריכה להיות, שאחרי בדיקה, זה נמצא כפתרון...

מר גדי ירקוני: אבל אמרתי את זה בהתחלה.

גב' כבי שקולניק: זה מה שנאמר.

מר גדי ירקוני: אמרתי את זה בהתחלה.

גב' כבי שקולניק: זה מה שנאמר. יאללה, בואו נעבור להצבעה.

מר ניר ים: כן, תמיר?

מר תמיר בוקובזה: אם אני מבין נכון, באתר של המועצה בצאלים, ומפעילים אותו ואין הסכם, אין חובת מכרזים, לגבי מי שיפעיל את האתר הזה? בלי שום דבר זה נעשה? יש חובת מכרזים, יש חוק.

מר ניר ים: תראו,

מר גדי ירקוני: שמעת?

מר ניר ים: לא, אני לא אענה, לא על זה. אבל שנייה אחת בכל זאת, לספק עוד לפחות שלושה פרטים. תראו, יש דברים שהם בין המועצה ובין צאלים, ויש דברים שהם בין המדינה, אוקיי? המדינה הגבילה בצורה משמעותית את כמות הזבל שיכולה להיכנס לדיה, אוקיי? זה שלב ראשון, ואת זה נתנו כמותית. אבי, אני ממש מודה לך על העזרה. אני רוצה לפחות להגיד את שלי. אז הנתון הכמותי הזה, של כמות הזבל, שלא אנחנו שולטים בה, ולא דיה שולטים בה, או צאלים, של כמה מותר להכניס לתוך המזבלה הזאת, אתר ההטמנה הזה, זה המדינה קובעת, אוקיי? ברגע שהיא מורידה את הכמויות, זה פוגע ברווחיות של צאלים. זה פעם אחת, נתון ידוע. הנתון השני הוא, שאם האתר הזה נסגר, עלות ההובלה של הזבל, לדודאים, תעלה למועצה אולי פי שניים או פי שלושה, ואולי אף יותר מזה, וזה בוודאות. כי ידועים לנו המחירים, ואז אמרנו בדיוק כמה עולה לנו לשים את הזבל שלנו בדודאים.

מר יובל בר: וגם ליישובים עצמם.

מר ניר ים: כן, כן. אז הנתון הזה ידוע. עכשיו, ולכן, פה בערך המשחק. עכשיו, אנחנו גם די יודעים מהן עלויות התפעול של אתר הטמנה, ודי ברור לנו, שאין פה מישהו שעושה פה קופה מטורפת, אם בכלל, על התפעול של האתר הזה.

בנוסף לזה, נכון, שלא קיים הסכם. ונכון שמבחינה משפטית, תבוא תגיד דבר לא כל כך הגיוני, אבל מה לעשות? זה מה שקיים. אפשר להיכנס לדיון משפטי עם צאלים, שייקח בערך כמה שנים, עד שהוא יתברר, ועד שתהיה פסיקה, אפשר לעשות את זה. אבל אם אנחנו יודעים שאנחנו מדברים על אופק, דנה תודה גם לך.

אם אנחנו מדברים על אופק בסדר גודל של שנתיים וחצי, שממילא האתר הזה נסגר ומשנה את הצורה שלו, אז חבל לנו על הויכוח בכלל. כי מכל הכיוונים, המועצה יוצאת הכי טוב, והכי נכון, לפחות מהבחינה הכספית. אז זאת ההצעה, ככה זה עומד, למה היה, כמה היה, מה היה לפני 15 שנה, וואלה, נשאר את זה להיסטוריונים.

גב' כבי שקולניק: יאללה, עוברים להצבעה?

מר ניר ים: כן, חנניה?

מר חנניה אווקרט: ... לתושבי האזור, חייבים להמשיך לפעול...

דובר: לא שומעים.

מר חנניה אווקרט: אבל אני רק, לדוגמא אישית, בשנתיים האחרונות, אפילו פעם אחת לא הצלחתי לקבל אישור להיכנס, הם תמיד תפוסים. מי שנהנה מההזלה הזאת, או שהם קבלנים, או שהם הסדרים פנימיים בינם לבין אנשי שלומם, וככה הציבור לא נהנה. אני, את כל הפסולת להטמנה, נאלץ להוביל לדודאים.

מר גדי ירקוני: יש משהו בדבריך.

גב' דנה אדמון: נו? ובכל זאת.

מר גדי ירקוני: אבל המועצה כן מצליחה. אני אומר שאני מכיר את הבעיה הזאת.

מר אמיר פלג: אז למה שייתן חצי מיליון, למי שלא מקבל מהתושבים שלנו אפילו

את הפסולת שלהם?

מר גדי ירקוני: בגלל שאחרת זה יעלה לך 2 מיליון.

גב' דנה אדמון: וזה עוד לפני שהגבילו.

מר אמיר פלג: לא,

גב' דנה אדמון: הוא מדבר על השנתיים האחרונות.

מר גדי ירקוני: לא, לא, לא.

(דיבורים מחוץ למיקרופון)

מר ניר ים: אוקיי,

גב' כבי שקולניק: ניר, תעבור להצבעה.

מר ניר ים: אנחנו, למישהו יש עוד איזה נושא שהוא רוצה להעלות, בקשר

לתוכנית העבודה והתקציב לשנת 2021? זה בערך הזמן.

גב' דנה אדמון: בדיון הקודם לגבי התקציב, דיברנו על הבריכות, והבטחתם להביא

איזשהו מסמך של באיזה השתתפויות בבריכות הציבוריות, האם זה נעשה?

גב' כבי שקולניק: לא, נשכח, אני מתנצלת.

מר דני ברזילי: גם לי יש שאלה.

מר ניר ים: כן, דני?

מר דני ברזילי: ההצעה של אלי ברורה, ושמענו אותה פעמיים בהנהלה וגם פה, והיא מוסדרת וברורה. העניין הוא שיש שם שלושה סעיפים שהוא מציע לתת תוספת, אני רוצה לשאול אותו, האם זה פקאג' אחד, זו חבילה אחת, או אם מותר לי להיות בעד המיליון הזה, אבל לא בעד המיליון הזה, או לא בעד המאתיים אלף וכו', לדעתי יש היגיון לפרק את זה. יש פה שלוש הצעות, למעשה, יש לך. אני חושב שצריך להצביע על כל אחת מהן לחוד. אם אתה מתנגד, תגיד, אני רוצה להבין.

מר אמיר פלג: הוא אמר, אני הצעתי את ההצעה לפרק את זה.

מר גדי ירקוני: אלי, תשובה, נתת?

מר אלי אהרון: התשובה שלי – האני הצעתי את זה כחזון מגובש אחד.

מר גדי ירקוני: בסדר גמור.

מר אלי אהרון: מי שרוצה, דרך אגב, יכול להציע את ההצעה שלו מצידו, ואני אחליט אם אני מצביע או לא. מישהו רוצה להציע, נגיד, הצעה רק מיליון שש לנושא מסוים, כל אחד פה רשאי להציע הצעה.

מר אמיר פלג: אני מציע את ההצעה הזאת, אני חושב שזה... מיליון וחצי...

מר גדי ירקוני: במקום איזה מקור, אמיר?

מר אמיר פלג: אנחנו גוף מתווה מדיניות, אתם צריכים להביא לנו.

גב' כבי שקולניק: לא, לא, רגע חברים. נלך להצבעה, אם מישהו...

מר ניר ים: אנחנו, לא אני לזכותי, אבל אנחנו מליאה, לצורך העניין, שבאה

ורוצה משהו נוסף, צריכה כמובן להגיד איך מממנים את זה. המשחק הוא סכום אפס, אף אחד פה לא ילך וידפיס כסף, כדי לממן מיליון, וגם לא חצי מיליון.

מר אמיר פלג: אבל פתאום היה חצי מיליון לצאלים, לתת לאתר דיה.

מר ניר ים: זה לא פתאום, זה נכנס לתקציב.

דובר: אני רוצה רגע לשאול שאלה את אמיר ואת ידידיה, מה, מאיפה

המספר הזה מגיע? מה המספר הזה נותן? מה הם יכולים לעשות איתו?

מר אמיר פלג: אתה קראת את האימייל שלי?

דובר: אני קראתי את האימייל שלך.

מר אמיר פלג: אוקיי.

דובר: בסדר, אבל עכשיו זה מיליון וחצי, זה מיליון, בואו נוסיף... אני

באמת רוצה להבין, אני מבין את הכוונה, הכוונה היא טובה, אני מבין את זה. אבל מה נותן לכם

המיליון הזה?

(דיבורים מחוץ למיקרופון)

גב' כבי שקולניק: חברים, אני מתנצלת שאני אומרת, אבל בשלב הזה של התקציב, אנחנו כבר יותר מחודש בתקציב, מי שרוצה להציע הצעה נוספת, שמדברת על התקציב הרגיל, צריך פה עכשיו גם להגיד לנו מאיזה מקור. אנחנו לא יכולים להחליט על תקציב גירעוני, זה לא עובד. ואני רוצה להזכיר לאנשים שהתקציב הוא מוגבל, בכל זאת. גם כשמנהלים משק בית ורוצים עוד ועוד ועוד, ויש אג'נדות ויש סדרי יום והכול מצוין, צריך להתיישר לפי היכולת, לפי מקור ההכנסה. אי אפשר, איך אומרים? לחיות רק מהחסכונות, או מהלוואות, או מדברים מהסוג הזה.

מר אלי אהרון: כבי, בהצעה שלי אמרתי את שלי.

גב' כבי שקולניק: נכון.

מר גדי ירקוני: אתה אמרת.

מר ניר ים: טוב, תראו, אם אני מנסה, ותקנו אותי אם מישהו חושב שיש דרך אחרת להתקדם, אז אני אומר ככה – כמובן, שכל הצעה לתוספת בתקציב, מחייבת את המציע לבוא גם להגיד מאיפה מורידים, או על חשבון מה זה בא. בא אלי ואומר, בהצעה שלו, שהוא, בואו נעזוב רגע את ה-200 אלף ש, נשים אותם בצד, שני מיליון ש, מתקציב מילואים א'. אם הוא מתכוון לזה, אז הוא אומר שבעיקרון, המליאה רואה את ההוצאה הזאת כחיובית, אבל ממתינה לראות מה קורה בתקציב מילואים א', ולראות האם אכן נוצר מקור שיודע לכסות את ההוצאה הזאת. היה ונוצר מקור שיודע לכסות את ההוצאה הזאת, היא תזרם בדיוק לאפיקים האלה. אוקיי? אם הבנתי נכון.

מר אלי אהרון: בעבר, אני רק רוצה להגיד, כבי זוכרת, לפני שקיבלנו, לפני שהיינו... את תקציב המילואים, היינו קובעים סדרי עדיפויות, נכון? את זוכרת? קובעים סדרי עדיפויות, וכשהגיע התקציב, עבדנו לפי סדרי עדיפויות. אני מציע, בסדרי העדיפויות, את שני המיליון האלה שאנחנו מדברים. ברגע שיגיע התקציב, אני יודע שיגיע יותר, נדון עליו.

גב' כבי שקולניק: ואם יגיע פחות?

מר גדי ירקוני: זה סדר העדיפויות.

מר ניר ים: בסדר, זה מובן. זה מובן. ההצעה שלך מובנת, אפילו אולי הגיונית,

גב' דנה אדמון: את ההצעות של אמיר...

מר גדי ירקוני: אני אומר, חבר'ה,

מר ניר ים: ה-200 אלף, אני אגיד למה לפחות, לדעתי, צריך להפריד אותם מהחבילה, מהסיבה הפשוטה,

מר אלי אהרון: 200 אלף לא צריכה להיות בעיה.

מר ניר ים: נכון. ה-200 אלף, אמר גם אלי, יבוא, אמר גם גדי, תבוא הוועדה החקלאית, תבוא תגיד כמה שהיא רוצה. יכול להיות שהיא תבוא ותגיד – מספיק לנו 400, או 600 או 800, מה שהם יגידו, הם מבחינתנו צריכים להביא את התוכנית ואת הבקשה. יבואו ויבקשו, בסוף כולנו חקלאים.

מר אלי אהרון: לא, זה לא מה שאני אמרתי, למה אתה מעוות את דבריי?

מר ניר ים: זה מה שגדי אמר.

מר אלי אהרון: אמרתי שנבקש מהוועדה החקלאית שיכינו לנו תוכנית,

מר ניר ים: אוקיי.

מר אלי אהרון: בסכום של 800, זה מה שאני אמרתי.

מר גדי ירקוני: אבל אמרת לפני רגע רק 200, איך זה 800?

מר אלי אהרון: 200 ועוד מה שיש,

מר גדי ירקוני: לא, אבל חלק זה למשכורת.

מר ניר ים: רגע, אני אסביר את ההצעה של אלי, בואו נעשה את זה בסכומים עגולים.

מר גדי ירקוני: תקשיב לניר,

מר ניר ים: בואו נעשה את זה בסכומים עגולים. אלי אומר מאתיים, זה למשכורת, עם האוטו, ועם חצי מזכירה, אוקיי? זה 200 אלף ש. כרגע, יש 400 אלף מוצעים בתקציב, בואו נוסיף ל-400 האלה עוד 600, שתקציב הפעולות,

מר גדי ירקוני: עוד 600?

מר ניר ים: עוד מאתיים, סליחה. שתקציב הפעולות של הוועדה, יהיה 600 ולא

400, זה מה שאלי אומר.

מר אלי אהרון: נכון.

מר גדי ירקוני: אני אומר חכה, מה קרה?

מר אלי אהרון: לא קרה כלום. מה זה מה קרה? כלום.

מר ניר ים: רק ההבדל בין מה שאלי אומר, למה שגדי אומר, שגדי אומר – אין

לי התנגדות עקרונית, תביאו אתם, הוועדה החקלאית הצעה. איזה שימושים אתם רוצים לעשות, ולאור השימושים האלה, תשקול המליאה בזמן המתאים, יכול להיות גם בעוד שבועיים, אם נכון להקצות את הכסף. כי עדיין, מאתיים אלף, גם בתוך 213 מיליון ש"ח, כנראה שאפשר למצוא, אם מתאמצים מאוד מאוד.

מר גדי ירקוני: אלי, אם המליאה תחליט שזה נחוץ, אז הוא יהיה. יאללה, עזוב.

מר אלי אהרון: אני פונה לוועדה החקלאית, אני רוצה להבין, ואומר להם – רבותיי,

תגישו הצעה עד 800 אלף ש"ח,

מר גדי ירקוני: לא, 600.

מר אלי אהרון: זאת הכוונה, כן?

מר גדי ירקוני: 600.

מר אלי אהרון: אוקיי, בלי השכר. זאת ההנחיה לוועדה? בסדר. אבל זה חייב להיות בתקציב.

מר גדי ירקוני: לא, לא, אם יהיה צריך, נדאג לכסף.

מר ניר ים: אפשר, אם זה דרוש, אפשר יהיה להוסיף את זה.

מר גדי ירקוני: לא בעיה, נו?

מר ניר ים: ידידיה, בוא, בואו נחתור לסיום.

מר ידידיה הוכמן: אני רוצה להסביר את זה, אני בא מניסיון של מה שעשינו בבני נצרים, אני חושב שזו חזות הכול. אנחנו לקחנו הצעה משתי חברות, כמה יעלה לנקות את כל השטח, סביבי, סביב החממות,

מר גדי ירקוני: מה זה כל השטח? כמה טון היה שם?

מר ידידיה הוכמן: אז מה אתה, שאני אביא לך תשובה עכשיו מהמותן?

מר גדי ירקוני: לא, אבל כל השטח, זה תלוי כמה היה.

מר ידידיה הוכמן: הבאתי את כל החומר לבשמת, ואם אני לא מדויק מספיק, אז תחלק את זה באותו סכום שיש. יש סכום מוגבל שבו אתה מוכן להשקיע, שההיגיון מאחוריו אומר, גדי, מה זה הפרצופים?

מר גדי ירקוני: לא, אני אומר לך,

מר ידידיה הוכמן: אני מסביר את מה שאני אומר, אם אתה חולק, תחלוק. אני אומר ככה, יש להגדיר סכום, הכוונה היא לא לחכות ל-30 מיליון, כי חיכינו כבר מספיק זמן. זה היעד.

מר גדי ירקוני: שמעתי אותך.

מר ידידיה הוכמן: בתוך הדבר נגדיר מיליון, מיליון 500, 2 מיליון, לא משנה מה, המטרה היא לנקות את המועצה, לנקות את היישובים שמלוכלכים, תביא פרויקטור תחת דודי, שייקח את זה על עצמו כמשימה. שלושה יישובים, ארבעה יישובים בשנה, מה שנכנס בתקציב הזה, שינקה אותם.

מר גדי ירקוני: שני מיליון להביא פרויקטור?

מר ידידיה הוכמן: רגע. יכול להיות שיש יישובים שיתנו גם מאציינג כנגד, יכול להיות שלא, בסוף בסוף בסוף, אתה מתחיל עם עשייה קדימה בדבר הזה, ולא מחכה, זו אמירה משמעותית. זהו.

מר אלי אהרון: ... על מאציינג.

(מדברים מחוץ למיקרופון)

מר דודי אלון: מאציינג זה רעיון טוב מאוד. מאציינג זו הזדמנות טובה לסנדל את היישובים.

גב' כבי שקולניק: ניר, ניר,

מר דודי אלון: ניר, כבי רוצה אותך.

מר ניר ים: כן, מי רוצה לסיים את הדיון?

מר דודי אלון: השי,

מר ניר ים: השי, בבקשה.

מר השי רובין: שני דברים. א' – אני יושב פה כבר כמה ישיבות, ויש לי הרגשה של

שוק. לא ראיתי שיח כזה פרוע, ואני מתייחס לכולכם, חוץ מאלה שיושבים בשקט. עכשיו, לגופו של עניין, הוועדה החקלאית, בגלגוליה, עד השנה הזאת, מאתיים אלף שם נתנה למגזר המושבי, שיש לו חקלאות שונה מהמגזר הקיבוצי, מה לעשות? גם בנושא האשפה, וזבל וכו', זה שני עולמות אחרים לחלוטין. ו-200 אלף ליח"מ, שיש שם היום זה עשרה קיבוצים שהם משותפים, אבל היעד שנצבר שם, במעבדה, ובהדרכה, עובר גם לקיבוצים שפרשו מיח"מ. זה האינטרס שלנו. של יח"מ אני אומר שלנו. וזה נעלם פתאום.

ה-200 מה-200, אז חברים, אני יושב פה ומרגיש, גם בנושא האשפה, וגם בנושא הזה, לא סופרים אותנו בכלל. ואני מתאפק, אבל הגיע הסוף לעניין הזה. צריך לעמוד, ויש גם את נושא השבעה קילומטרים, גם שם יש בעיה מגזרית, אל תשכחו את העניין הזה, ורוב הפגזים וההרוגים, נמצאים באלה שנמצאים בתחום השבעה. יושב בשקט. ואל תחשבו שהמדינה נותנת לנו מי יודע מה, ואם אני מסתכל קדימה, היא תיתן, בכל הדברים, הרבה פחות, כי היא כבר מסובכת עם הקורונה הזאת מעל הראש, להרבה שנים. אז הבה לא נבנה, כמועצה, שהכול יזרום. כן ביבי, לא ביבי. עד כאן. תודה.

מר ניר ים: לדעתי, אנחנו בשלים להצבעה באופן הזה, ברקע אנחנו, את

התקציב המוצע, לא משנים. מה כן? אנחנו מצביעים על ההצעה של אלי, אם היא תקבל. המשמעות שלה, זה שמתוך כספים, אם וכאשר יהיו בתקציב מילואים א', סדר העדיפות יהיה להפנות מיליון שם לניקיון במועצה, ואת המיליון הבא אחריו, ליישובי שבע פלוס.

ככל שיהיה, אם יהיה, יתרות תקציביות בתקציב מילואים א'. עד כאן מובן? ה- 200 אלף ש"ח, יבואו במסגרת בקשה של הוועדה לתקצוב פעילות הוועדה. וכשזה יגיע, זה יבוא לדיון פה, יאושר או לא יאושר, בדיון. אחרי שנראה את תוכנית השימושים של הוועדה, שעד היום לא ראינו אותה. האם...

מר גדי ירקוני: לעומת התקציב הקיים. לעומת ההצעה הקיימת.

מר ניר ים: אוקיי.

מר גדי ירקוני: או של אלי, או ההצעה הקיימת.

מר ניר ים: עכשיו בלבול אותי, אז תסביר לי.

מר גדי ירקוני: לא, או שמקבלים את ההצעה של אלי, או שמשאירים את התקציב כמו שהוא,

דובר: לא, הוא הכניס את ההצעה של אלי, לתוך תקציב המילואים.

מר ניר ים: בכל מקרה, גם אם מקבלים את ההצעה של אלי, אמרתי את זה בהתחלה, לא משנים את הצעת התקציב. הצעת התקציב נשארת בדיוק כמו שהיא, אוקיי?

מר גדי ירקוני: מקובל עליך?

מר ניר ים: מקובל על אלי, כן.

מר גדי ירקוני: כי עליי לא. בסדר, אני אצביע. נצביע.

גב' כבי שקולניק: ניר, צריך לחזק ולהגיד, שנייה,

מר ניר ים: בואי חזקי ותסבירי. ואז יהיה ברור...

גב' כבי שקולניק: אני רוצה להגיד שגם אם לא מקבלים את ההצעה של אלי, זה לא

אומר שאנחנו לא פועלים ובאג'נדה שלנו, ושל המליאה וגם שלנו, לחזק את היישובים, ולחזק את איכות הסביבה, לפי המצגת שגדי הציג, ולפי דברים נוספים. לא שמעתי מה אמרת.

גב' דנה אדמון: שיש עוד הצעה.

גב' כבי שקולניק: איזו הצעה?

גב' דנה אדמון: של אמיר, וידידיה. רק את הכסף של הניקיון.

גב' כבי שקולניק: להצביע לחוד רק על...? לא הבנתי.

גב' דנה אדמון: כן.

גב' כבי שקולניק: להכניס לבסיס התקציב מיליון ש"ח לניקיון.

מר ידידיה הוכמן: אם אנשים אומרים שבחבילה... מיליון – מיליון וחצי,

גב' כבי שקולניק: אוקיי, אתה יכול להציע, אתה יכול להגיד לי מאיפה להוריד את

המיליון וחצי? אני מצטערת אני לא שומעת. אוקיי, בואו נצביע על ההצעה של אלי.

(מדברים ביחד מחוץ למיקרופון)

מר ניר ים: חברים, נגמרה ההפסקה. אנחנו מצביעים על ההצעה של אלי,

מר אלי אהרון: שנייה, היא ביקשה ממני... בהחלט יכולה הוועדה, ועדת איכות הסביבה להחליט, שאני רוצה, מוכנה לתת ליישובים מסוימים, תמורת מאצ'ינג מסוים ולמנף את זה. זאת אומרת, שזה לא יהיה רק, סתם אני אומר, 100 או 200 אלף לכל יישוב. זה יכול להיות 300, כי יישוב יצטרך לתת את חלקו. אבל תחליטו אתם, לא נכנסתי לפרטים.

מר ניר ים: אוקיי. אז אני משכלל את ההצעה של אלי. אבל אני אומר עוד פעם, כדי שזה יהיה ברור, וואו, אם לא... איך נתקדם? אנחנו נצביע על ההצעה של אלי, בעד או נגד, בכל מקרה. בכל מקרה, ההצעה הזו לא משנה את הצעת התקציב שהובאה לפה, ו...

גב' דנה אדמון: יש סדרי עדיפויות.

מר גדי ירקוני: משנה את שלב ב', את שלב ב' היא משנה.

גב' דנה אדמון: גדי, אתה יכול להסביר?

מר ניר ים: אפשר להמשיך?

גב' דנה אדמון: מה זה אומר סדרי עדיפויות של תקציב המילואים?

גב' כבי שקולניק: שכשיגיע תקציב המילואים, נשתמש בכסף...

מר ניר ים: יש פה כמה חברי מליאה שרוצים לשמוע ולהתקדם, תודה. אז אני אומר עוד פעם, ההצעה של אלי לא משנה את הצעת התקציב שמובאת פה לאישור. אם היא מתקבלת, משמעותה, שהיה ובתקציב מילואים א' קיימות יתרות כספיות, המיליון שו הראשון

בסדר העדיפות לשימוש של אותן יתרות, יופקד לצורך העניין, במירכאות, בידי הוועדה לאיכות הסביבה, שיחד עם אגף איכות הסביבה, יגבשו תוכנית איך ניגשים לניקיון, כן מאציינג, לא מאציינג, יישוב ככה, יישוב אחרת, זה מה שתוכנית השימושים, באותם מיליון, יהיו בידי האגף לאיכות הסביבה, והוועדה לאיכות הסביבה.

אם תהיה יתרה כספית נוספת מתקציב המילואים א', היא תופנה לכיוון ישובי ה-7+, ככל שיהיה, עד מיליון, אוקיי? עד מיליון. פה סגרנו עכשיו שני מיליון בסדרי עדיפות ראשונים, לתקציב מילואים א'. שאף אחד עוד לא מבטיח לנו שיהיה, רגע, דקה רוויטל.

ה-200 אלף ש, יובאו במסגרת, יחד עם הסכום שכבר רשום פה כהצעת תקציב, יובאו על ידי הוועדה החקלאית, יחד עם תוכנית השימושים. ככל שהיא תציע, זה יבוא לפה ויקבל, או לא יקבל אישור. האם ברור על מה אנחנו מצביעים? לדעתי כן.

גב' כבי שקולניק: גם כשהכול ברור, אז צריך להבין שכשיש תקציב מילואים, קודם כל, אפילו שהמליאה קובעת סדרי עדיפויות, אם נוצרת במשך החצי שנה של עד שאנחנו מחליטים על תקציב מילואים, נוצרים גירעונות בפעילויות, למשל, כמו בחינוך המיוחד, או בהסעות התלמידים, או בדברים כאלה, אז צריך להבין, המליאה צריכה להבין, זה בעדיפות. אחר כך, אם יש כסף פנוי, זה בסדר גמור, לפי הקריטריונים.

מר אלי אהרון: רק תוודאי שלא יהיו גירעונות.

גב' כבי שקולניק: אני אעשה מאמץ גדול לדאוג שלא יהיו גירעונות. אין ספק, אני עושה את זה כל שנה.

מר ניר ים: כן, רוויטל?

רוויטל דג'אווי בן יעקב: שאלה, בבקשה. מה הסבירות שאכן תהיה יתרה כזאת? או לחילופין, מה הסיכוי שלא יהיה? זאת אומרת, היה ואין יתרה, אז זו הייתה הצעה, בעצם

התפוגגה?

גב' כבי שקולניק: אני לא יודעת,

מר ניר ים: קשה...

מר אלי אהרון: אני לא מקבל את התיקון של כבי. אמרנו, כמו שאתה הצגת את זה... ככה יהיה, אחרי זה נכנסים לגירעונות...

מר ניר ים: אנחנו ניגשים ל,

גב' כבי שקולניק: אחרי זה מצביעים עליי, אתם יכולים להצביע נגדי. לא, באמת אלי, אתה היית פה, אתה יודע איך נוצרים גירעונות כל שנה, אתה היית פה.

מר ניר ים: אנחנו ניגשים להצבעה, אבל הפעם צריך לספור קולות. מי בעד ההצעה של אלי, בבקשה שירים את היד, ישאיר כמה זמן באוויר.

גב' דנה אדמון: אנחנו לא מעלים את ההצעה הנוספת?

מר ניר ים: אולי אחר כך.

גב' כבי שקולניק: תשאירו את הידיים באוויר, חברים.

מר ניר ים: אוקיי. מי נגד ההצעה של אלי? אוקיי. ההצעה של אלי התקבלה.

מר גדי ירקוני: באיזה רוב?

מר ניר ים: עכשיו, לעניות דעתי, תקנו אותי אם אני טועה, כיוון שהמיליון ₪ הראשונים,

מר גדי ירקוני: באיזה רוב, לא אמרת. כמה כמה? לא ספרתם?

מר ניר ים: לא, זה היה,

מר גדי ירקוני: בסדר.

מר ניר ים: זה היה... 14 מול סדר גודל של חמש או שש. אז אולי שווה לספור.

מר גדי ירקוני: לא, בעד מה? הייתי נגד.

גב' כבי שקולניק: איך אני אסגור את הגירעון של המאתיים אלף לוועדה החקלאית, תגייד לי?

מר אלי אהרון: איך מה?

גב' כבי שקולניק: הוועדה החקלאית, 200 אלף ₪ שהציעו פה, איך אני אסגור את הגירעון הזה? אתה תגייד לי איך לסגור אותו.

מר ניר ים: הדיון, ברגע שהצבענו, אלי, ברגע שהצבענו הדיון נסגר.

גב' כבי שקולניק: פשוט חסרי אחריות, זה מה שיש לי להגייד לכם.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר את הצעתו של אלי אהרון לשינוי בתוכניות עבודה ותקציב

לשנת 2021

מר גדי ירקוני: צריך להצביע על התקציב,

מר ניר ים: אנחנו עוברים להצביע על התקציב. קראנו אותו, הבנו אותו על כל

הדקויות שלו,

מר אלי אהרון: לפני שמצביעים על תקציב אני מבקש ניר, אני ביקשתי ממך,

שאלתי שאלה לגבי ה-17 מיליון, בזמנו. אמרת לי את זה בפרוטוקול, זה לא מצאתי, ביקשתי ממך, בבקשה, תביא לי את ה... כי אני לא מוצא אותו.

מר גדי ירקוני: מה אתה מחפש שם?

מר אלי אהרון: אני רוצה לדעת מה הייתה ההחלטה של 17 המיליון האלה, ש...

גב' כבי שקולניק: אני אגיד לך בדיוק,

מר גדי ירקוני: מה הייתה ההחלטה?

מר ניר ים: רגע, רגע,

גב' כבי שקולניק: לא בעיה,

מר ניר ים: שנייה, בואו,

מר אלי אהרון: הייתה החלטה במסגרת...

מר ניר ים: דקה, בוא, זה נושא, זה משהו אלי, אנחנו נמצא את הזמן ואת הרגע,

רויטל דג'אווי בן יעקב: ניר?

מר ניר ים: כן, רויטל?

רויטל דג'אווי בן יעקב: התלבטתי, אבל אני כן רוצה להגיד משהו על ההצעה, אפשר? זה יהיה ממש קצר, אני מבטיחה. תקציב שנתי הוא כמו הצהרת כוונות של המועצה כלפי התושבים. הצגת האופן בו כספי הציבור ינותבו לטובתו ולשיפור איכות חייו. הצגת סדרי העדיפויות, על סמך לקחי השנה החולפת, מה שישנו ויצליח – ימשיך, מה שישנו וכשל – ירד מן הפרק, מה שנדרש ואיננו – יעלה על הפרק. מתוך קריאת תוכנית עבודה צמודת תקציב, יכול תושב להבין מה הבשורה אותה תביא הרשות בשנה החדשה. מתוך קריאת התוכניות הנוכחיות שלנו, במקרה הטוב לא ניתן להבין כלום, ובמקרה הפחות טוב, אפשר להבין שאין שום דבר חדש כמעט. נאמר שבניית תוכניות העבודה, באופן צמוד תקציב, לא התאפשרה כראוי השנה, בגלל הקורונה, בהתחשב בעובדה שהקורונה הכתה בכל הארץ, ובהתחשב בניסיון הייחודי שלנו לחיות תחת שבירות שגרה תדירות ומצבי חירום, לא ברור איך רשויות רבות אחרות הצליחו והציגו תוכניות סדורות, ראויות ובזמן. לראיה, אצלנו, התוכנית המצוינת והראויה לציון של האגף לשירותים חברתיים, והשינוי בהצגת תוכניות עבודה תוך שבועיים – שלושה האחרונים, שהוכיחו שאם רוצים, אפשר לעשות יותר ויותר טוב. כפי שנאמר על ידי לא מעט אנשים לאחרונה, התוכניות לא מביאות כל בשורה. נושאים שהוצבו גבוה בסדר העדיפויות הרשומי לא תורגמו לתוכניות ולסעיפים תקציביים ממשיים, למעט באגפים בודדים. אין מעוף, אין אופק ואין מאמץ נראה לעין להתפתח ולהשתפר, מה שהיה הוא שיהיה- ותעזבו אותנו בשקט.

בתנאים האלה, אני משתפת את מי שזה מעניין, שיש לי קושי ממשי בלאשר את התקציב כמו שהוא.

גב' כבי שקולניק: לגיטימי. ניר?

מר ניר ים: טוב, לא, רק מילה אחת שמתחייבת לעניין שהעלטה רוויטל. תראו, אני, להבדיל, נכנסתי ללא מעט תקציבים שהוצעו ואושרו במועצות אזוריות בארץ. אחד לאחד, איך זה נראה, איך זה מוצג, איך זה מתחבר, או יותר נכון להגיד, איך זה לא מתחבר לתקציב, ובאמת מצגות יפות, אוקיי? שלא שונות במילימטר אפילו, מהמצגת שעברה במייל פה, קיבלתם רק את התקציר של התקציב, אבל מה שנשלח אליכם, כולל החזון, עד תוכניות העבודה והתקציב, לא שונה מכלום.

יתרה מזאת, גם את רואה את זה בארץ, את רואה את זה בתקציבים של רשויות, בואו נגיד ככה, התפקיד שלהם הוא די ברור, הוא די מוגדר ואנחנו מכירים אותו, מה אמורה לעשות הרשות, ועד איפה הגבולות שהיא יכולה לחרוג לכיוון כזה או אחר. בשורה התחתונה, נכון, אין בשורה,

מר גדי ירקוני: לא נכון.

גב' כבי שקולניק: לא נכון.

מר ניר ים: דקה, יש,

מר גדי ירקוני: תעבירי את המיקרופון.

מר ניר ים: רגע, אני אתן לך. יש שינויי כיוון, יש התכווננות, יש תהליכים, אבל אי אפשר לבוא ולהגיד שלוקחים מאתיים מיליון ועושים בהם שימוש אחר לחלוטין, ומייצרים משהו חדש שלא היה קיים. הבסיס נשאר. הניואנסים משתנים, והם משתנים בגודל, דרך אגב.

בהרבה מאוד תחומים, כולל חינוך, כולל שירותים חברתיים, כולל הכול.

מר גדי ירקוני: ניר, דיברת מספיק. התלבטתי, אני אבל עונה בשמחה, כאילו, לא בכעס, מפני שאני מעריך אותך, ואני מבקש ממך, לכי לכל דפי מידע של ארבע השנים האחרונות, תעברי עליהם, לא רוצה להגיד לך שש, ותגידי לי מה היה, ומה עשו בשש השנים האלה, ותגידי לי אם זו לא בשורה.

מפני שאני מודיע לך, שבהרבה צניעות, אני אומר לך שמה שהיה במועצה הזאת, ומה שהיום, לא שלא עשו לפניי, עשו, ויעשו גם אחריי, אבל מה שעשינו פה בשש השנים האחרונות, זה המון וגם מה שאנחנו מתכננים לעשות, זה עוד המון.

אז יכול להיות כעס, יכול להיות קצת להרגיש שלא עמדו בציפיות, איך שאת חושבת שצריכות להיות תוכניות העבודה, וזה בסדר, אני לא... זה בסדר ביקורת. אבל אני חושב שבין להכין תוכניות עבודה, לבין לראות מה עשו פה בשש השנים האחרונות ולהגיד – הכול אותו הדבר, זה עולם ומלואו. ואני אומר לך באחריות, אני כבר לא אומר בכלל כמה גדל התקציב בתקופה הזאת, וכמה הוא עוד יגדל, אני מקווה. אבל, מה גם התהפך בתקציב הזה, בגלל זה התרגזתי ממה שניר אמר – מה שהיה הוא מה שיהיה, מפני שלא מה שהיה הוא מה שיהיה. אלף פעם אני אחזור ואני אגיד לכם ברוגע,

גב' דנה אדמון: אבל זה מה שהוא אמר כל הזמן,

מר גדי ירקוני: אבל אני מדבר עכשיו, אחרי זה תעני, מותר לי לענות לרוויטל?

גב' דנה אדמון: מותר הכול.

מר גדי ירקוני: בשקט.

גב' דנה אדמון: מותר הכול, גדי. גם אתה נכנסת בדבריי, הכול בסדר, אנחנו...

נחיה.

מר גדי ירקוני: ואני חושב שבתקציב עצמו, באמת אי אפשר לעשות שינויים גדולים מדי, אבל גם בתקציב יש שינויים אדירים, לא גדולים מדי, אבל גדולים, ורוב הדברים באים מהעבודה האינטנסיבית, ומהכספים האחרים שאנחנו מביאים. ובצניעות, תבדקו מה הביאו בשנים האחרונות, לעומת מה הביאו לפני. אז להגיד כזה דבר, רוויטל, אני קצת מאוכזב ממך. מותר לי, נכון?

גב' דנה אדמון: אוי, אוי.

מר גדי ירקוני: מותר לי.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: עוד פעם, הביטוי, התסכול שלי, התסכול שאני מביעה, הוא על אופי בניית התקציב. לא אומרת שאין תוצאות בשטח, רוב הפרויקטים הגדולים שקורים, ואני קוראת את דף המידע, כל שבוע וקראתי את כל 257 העמודים של המצגת שנשלחו אלינו, הרבה מהדברים הגדולים שנעשים, הם לא מתוך התקציב דווקא, אלא מתוך גיוסי תרומות לפרויקטים כאלה. התקציב, כפי שהוא מוצע, שנת תקציב שלישית, כאילו לא מיושם שום דבר שאנחנו מדברים עליו, יש, אני לא רוצה לנקוב בשמות אגפים ספציפיים, אבל יש תוכניות עבודה לא ברות קריאה בעליל, לא ברמה הלשונית, לא ברמה הויזואלית, לא ניתן להבין שום דבר ממה שמוצג. בשנה שעברה, היינו במקום הרבה יותר טוב, כאילו נסוגנו אחורה, מכאן נובע התסכול שלי. תקציב שמוגש ... צריך להיות מוצג בצורה נכונה. פה התסכול שלי, לא על מה שאתה עושה, ולא על...

מר ניר ים: חברים,

מר גדי ירקוני: ובנימה אופטימית זאת, נאשר או לא נאשר את התקציב.

מר ניר ים: בואו, האם יש למישהו עוד משהו להוסיף, לפני שאנחנו ניגשים

להצבעה על התקציב?

מר ראובן פרידמן: ניר?

מר ניר ים: כן?

מר ראובן פרידמן: התקציב, כמו שהוא, הוא תקציב המדינה. אם אתם... בתקציב

המדינה, אם יש שינויים משנה לשנה, אין שינויים. איפה יש שינויים? בחוק ההסדרים, בכל חוק

הסדרים, שם יש תמ"אות, את ה... את השוחד, את הכול. אבל בתוך תקציב המדינה, אין כלום.

(מדברים ביחד)

גב' כבי שקולניק: ניר, תצביעו, יאללה ניר. די.

מר ניר ים: אוקיי, למישהו? זהו? חברים נגמרו ההערות.

גב' מירב ברקאי: זהו, זהו.

מר ניר ים: מירב מאשרת לי, אנחנו נצביע על התקציב, בעד או נגד אישור

התקציב לשנת 2021.

גב' כבי שקולניק: סך 212,275,000 ₪.

מר ניר ים: מי בעד לאשר את תקציב 2021? בבקשה להרים את היד.

מר דודי אלון: 19.

מר ניר ים: מי נגד אישור התקציב? בבקשה להרים את היד.

מר דודי אלון: 7.

מר גדי ירקוני: אולי יש נמנעים.

מר ניר ים: מישהו נמנע? אוקיי, אם כבר התחלנו לספור, אם מישהו נמנע, מתבקש להרים את היד. אחד נמנע. תקציב 2021 אושר. תודה לכם.

החלטה: הוחלט ברוב קולות של 19 בעד, 7 נגד ונמנע אחד לאשר את תוכניות העבודה והתקציב לשנת 2021 בסך 212,275,000 ₪.

גב' כבי שקולניק: רגע, יש לך עוד נושאים.

מר ניר ים: אני יודע שיש עוד נושאים.

7. אישור תב"ר 612 (אושר בטלפון/ווטסאפ)

מר ניר ים: אנחנו, במעבר חד לעמוד מספר 19. בעמוד מספר 19 מופיע התב"ר המפורסם שחברי המליאה קיבלו ווטסאפ בקשה לאשר אותו. אושר בווטסאפ, גם נתמך על ידי היועמ"ש,

מר תמיר בוקובזה: שליחה, בהודעה ששלחת לגבי אישור ההצבעה בווטס אפ, תמיר בוקובזה, נציג תלמי יוסף. בהבהרה ששלחת לגבי חוות הדעת של היועמ"ש בהצבעה בווטס אפ, נרשם שההצבעה בטלפון או בווטסאפ תחשב מאושרת, אם תמכו בה כל חברי המליאה שניתן היה

להשיגם. למיטב ידיעתי, לא כולם תמכו בהצבעה בווטסאפ, כיצד המועצה המשיכה ופעלה בהתאם להחלטה שהיא לא התקבלה על פי דין, ועל פי היועמ"ש?

מר ניר ים: אוקיי. יש פה בעמוד מספר 19, מופיע התב"ר מספר 612, זה תב"ר

שמדבר על עבודות פיקוח במושב דקל, בהשתתפות משרד השיכון והיישוב. אני מעלה להצבעה, מי בעד לאשר את התב"ר הזה? בבקשה להרים את היד.

גב' כבי שקולניק: לאשר.

מר ניר ים: אשרור התב"ר.

מר תמיר בוקובה: סליחה, שאלתי שאלה.

מר ניר ים: שאלת שאלה, תקבל תשובה.

מר תמיר בוקובה: לפני ההצבעה.

מר ניר ים: שאלת שאלה, תקבל תשובה.

מר תמיר בוקובה: כן, אבל לפני ההצבעה. כיצד נאשר את זה עכשיו, כאשר אנחנו לא

יודעים עדיין מה המצב החוקי?

מר ניר ים: המצב החוקי הוא שחברי המליאה תמכו באישור התב"ר,

מר תמיר בוקובה: כל חברי המליאה? בהתאם ליועץ המשפטי, כמו שאתה רשמת?

גב' כבי שקולניק: כל מי שהיה זמין.

מר ניר ים: כמו שאני רשמתי, כן.

מר תמיר בוקובזה: אני לא תמכתי.

גב' כבי שקולניק: לא היית זמין.

מר ניר ים: מה זה לא תמכתי?

גב' כבי שקולניק: לא הייתם זמינים.

מר תמיר בוקובזה: זה בניגוד לייעוץ המשפטי.

מר ניר ים: לא התנגדת.

מר תמיר בוקובזה: גם לא תמכתי.

מר ניר ים: גם לא התנגדת. זה הייעוץ המשפטי שקיבלתי,

מר תמיר בוקובזה: אתה רשמתי,

מר ניר ים: זה הייעוץ המשפטי שקיבלתי, אוקיי? אני הולך איתו. אם משהו לא

תקין בייעוץ המשפטי, או לא תקין בדרך שבה אני, ואני לוקח את זה על עצמי, שבה אני התנהגתי,

בסדר גמור. צריך לפנות למי שאמון על העמידה בתקנות של המועצות האזוריות, וזה בסדר גמור.

ואתה גם מוזמן לעשות את זה. אבל אני לא חושב שצריך להגיע לפינה הזאת, אלא אם כן אתה

חושב שזה נדרש, וזה גם טוב. לכן אני, אבל כיוון שזה אושר במדיה, נקרא לזה, דיגיטלית, אז כן התבקש אשרור של התב"ר הזה במליאה ובהצבעה, וזה מה שאני מבקש שנעשה עכשיו.

גב' סילביה גרין: באיזה דף האישור של האשרור?

גב' כבי שקולניק: ההגדלה פה היא רק של משרד השיכון, לא של היישוב. תסתכלו, הגדלה של משרד השיכון, תקציב של 630 אלף ₪. יישוב שהלכנו לקראתו, וכל מי שרצה להצביע, וכל מי שהיה זמין להצביע, הצביע, לא צריך להיכנס סתם לפינות.

מר ניר ים: חברים, אני מביא את התב"ר הזה לאשרור בהצבעה. מי בעד לאשרר את ההצבעה החיובית? בבקשה להרים את היד, תודה רבה. מי נגד? אין מתנגדים. התב"ר הזה אושרר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את אשרור תב"ר 612 (אושר בטלפון/ווטסאפ)

8. אישור תב"רים

מר ניר ים: כבי, בבקשה, תסבירי לנו את אותם חמישה, או שישה תב"רים להחלטה.

גב' מזל ערוסי: אפשר לפני לציין משהו שאני לך כבר אמרתי אותו מספר פעמים? אני רוצה לבקש, שלהכנת התקציב, לקראת השנה הבאה, אני אמרתי את זה בבוקר בוועדת משאבי אנוש, ואני חוזרת על זה עכשיו בפני כל חברי המליאה, להביא אדם מקצועי, אשר יסייע לכל מנהלי המחלקות להכין תוכנית בהלימה ליעדים, ולתקציב. אני חושבת שיש יכולת, האנשים מאוד חכמים, צריך לכוון אותם, ואין לי ספק שהתקציב יעבור בצורה חלקה, ברורה וראויה, הרבה יותר מאשר נעשתה השנה.

גב' כבי שקולניק: אוקיי.

מר אמיר פלג: אין יועץ ארגוני? נפתלי לא עשה...

גב' כבי שקולניק: זה לא ייעוץ ארגוני, זה אדם מונחה להובלת תהליכים, בתוכניות. ומה שאתה כתבת, למשל, במכתב שלך, והופנה לבשמת, מנהלת... אחד הדברים המהותיים שהיו בדברים שלך, ואני באמת מקבלת אותם... זה העובדה שהיא לא לוקחת על עצמה את כל הנושא להובלת תוכניות לטווח ארוך. זה לא באחריותי, וזה לא באחריותי, וזה לא באחריותי, אז מה באחריותה? באמת, זה...

גב' כבי שקולניק: זה לא, אני מתנצלת, זה פשוט לא מדויק. החלק הראשון של מה שאמרת,

מר ניר ים: לא נכנסים לדיונים.

גב' כבי שקולניק: לא, לא נכנסים. החלק הראשון שאמרת, עליי מאוד מקובל. החלק השני, כדאי לדייק.

גב' מזל ערוסי: אז בבקשה, ... של יושב ראש הוועדה.

מר אמיר פלג: תקראי את האימייל, והוא מדויק.

גב' כבי שקולניק: אני קראתי אותו. הוא הגיע גם אליי, ואני קראתי אותו.

מר אמיר פלג: מעולה.

גב' כבי שקולניק: אנחנו עוברים לתב"רים. חברים, עוברים לתב"ר. התב"ר הראשון תב"ר 1272 – בני נצרים. מעון יום תלת כתתי, תקציב במלואו של משרד העבודה והרווחה, 4,296,320, מי בעד, ירים את היד? תודה. נגד? נמנעים? תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1272 – בני נצרים – מעון יום תלת כתתי.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1001 – תכנון תבע ביישובי המועצה, תוספת של 293,335,

גב' מזל ערוסי: סליחה, רק תגידי באיזה עמוד?

גב' כבי שקולניק: סליחה, עמוד 20. תב"ר 1001 – תוספת של יישוב נוסף, אני לא זוכרת איזה. מימון מלא של משרד השיכון, מי בעד הגדלת תב"ר 1001?

מר חנניה אווקרט: של איזה יישוב זה?

גב' כבי שקולניק: יישוב רעים. אוקיי.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלת תב"ר 1001 – תכנון תבע ביישובי המועצה

גב' כבי שקולניק: תב"ר 668 – הגדלת נוספת של תשתיות היקפיות. אני מוכרחה להגיד פה תודה לאנשים בהנדסה ואחרים, שעבדו קשה בשביל לקבל את זה, זו תוספת לתקציב של בתי ספר. אני רוצה גם להגיד בשמחה, שהכסף כבר אפילו נכנס למועצה, היום, או מחר יכנס. אנחנו מצפים לעוד הרשאה מהסוג הזה של 2.5 בערך מיליון ש, אבל היא עדיין לא באה, בגלל שאין תקציב מדינה, אני מקווה שבשנה הבאה, בתחילת השנה הבאה היא תבוא.

מר חנניה אווקרט: כבי, יש לי שאלה.

גב' כבי שקולניק: כן? התב"ר, התקציב של משרד השיכון,

מר חנניה אווקרט: כן?

דוברת: איזה תב"ר זה?

גב' כבי שקולניק: 1001, כן?

מר חנניה אווקרט: הכסף צבוע ליישובים?

גב' כבי שקולניק: כן.

מר חנניה אווקרט: צבוע, בטוח?

גב' כבי שקולניק: צבוע ליישובים, בצורה מאוד מדויקת, וגם כל ההוצאות, מתנהל בצורה מופתית.

מר חנניה אווקרט: את יכולה להסביר לי איך ... התקציב ירד ממיליון שלוש מאות לתשע מאות?

גב' כבי שקולניק: אני לא יכולה להסביר לך את זה, מצטערת אני מזמינה אותך לבוא להנדסה, אני חושבת שמהנדס המועצה כבר יצא, ולקבל הסבר מפורט. אני לא יודעת, זה בהנדסה מנהלים את זה, כן. אוקיי, תב"ר 668, מי בעד ההגדלה שלו? תודה. נגד? נמנעים? תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלת תב"ר 668 – בית ספר יסודי חדשני 22010

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1268 – עזרים לוגיסטיים למועצה – זה בעצם תיקון, אנחנו בפעם הקודמת הצבענו לא מדויק, אנחנו מתקנים. מי בעד? תודה. נגד? נמנעים? תודה רבה. זהו, גמרנו, קצר ולעניין.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1268 – עזרים לוגיסטיים למועצה

11. סעיפים נוספים לסדר היום:

11.א' – הגדלת התקשרות יועץ – אפ.אמ. מוטי פוגל הנדסה בע"מ

11. ב' – הגדלת התקשרות יועץ – יורוברידג' בע"מ

מר ניר ים: חברים, אני קופץ לסעיף 11. רונית, בחייאת רונית.

גב' רונית בן רומנו: אני פעם ראשונה דיברתי.

מר ניר ים: אני רוצה לקפוץ לעמוד מספר 29, שזה הגדלת חוזה עם קבלנים, 29 עד... יש פה איזה שניים. שנייה אחת. יש לנו פה שתי בקשות להגדלת חוזה עם קבלן. בשתי הבקשות האלה, בגדול המועצה לא מעורבת, הכספים, כבי, אי אפשר להתקדם ככה.

מר אמיר פלג: כבי, שואלים אם זה כסף מועצתי.

מר ניר ים: הכספים לא כספי מועצה, הכספים כספי היישובים. היה מכרז, יש זוכה, הוא התחיל לעבוד. היישובים, יש להם בקשות להרחיב, הם מנצלים את ההזדמנות שאנשים בשטח, כבר הסברנו את זה בפעם הקודמת.

יש בקשה אחת להגדלת חוזה עם יועץ חשמל, הגדלת חוזה בסכום של 23 אלף ₪ ומשהו, בבני נצרים. וגם הבקשה השנייה, להגדלת חוזה עם קבלן, עם יועץ תנועה, דרכים ותיאום תשתיות,

בסכום של 86,380 ₪. האם למישהו יש משהו להגיד בעניין הגדלות החוזים האלה?

מר תמיר בוקובזה: הכול זה כספים של היישובים ולא של המועצה?

מר ניר ים: נכון.

גב' סילביה גרין: ... של היישובים...?

מר ניר ים: כן. יש לעוד מישהו מה להגיד? אם לא, בואו נצביע עליהם, ונראה את ההצבעה, כאילו הצבענו על שתי הבקשות. מי בעד? מי נגד? אושרו שתי הגדלות החוזים לבני נצרים.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלות התקשרות היועצים לבני נצרים.

מר ניר ים: נשארנו עם הארכת קדנציה.

מר גדי ירקוני: כבי,

גב' כבי שקולניק: ביי, להתראות לכולם.

מר גדי ירקוני: לכי הביתה.

מר ניר ים: תודה כבי. אתה מעביר.

מר גדי ירקוני: המבקר עכשיו, או כבי? כבי זה עד ספטמבר, נכון?

מר גדי ירקוני: כבי עד דצמבר. שנה.

9. הארכת קדנציה כבי שקולניק – גזברית המועצה

מר גדי ירקוני: טוב. אנחנו רוצים לבקש את ההארכה של כבי בעוד שנה, עד דצמבר. כבי עובדת פה הרבה מאוד שנים, כמו שאתם יודעים, מסורה מאוד, ממלאה את התפקיד שלה טוב, ואנחנו חושבים שבשנה הזאת, גם נתארגן להחלפה שלה, ואנחנו מבקשים מהמליאה לאשר לה עוד שנה, מותר לפי החוק.

מר חנניה אוקרט: כמה פעמים מותר להאריך?

מר גדי ירקוני: זו פעם אחרונה. אני לא יודע אם מותר עוד, אבל לא נאריך יותר. פעמיים מותר, עד גיל שבעים, אני חושב.

מר חנניה אוקרט: מה הנימוקים? אי אפשר להכין עכשיו מישהו אחר?

מר גדי ירקוני: לא, לא אמרתי את זה. אמרתי שאנחנו מעדיפים להשאיר את כבי, כבי ממלאה את התפקיד פה, אנחנו נהנים גם לעבוד איתה, והיא עושה את זה מאוד מאוד במקצועיות,

מר אלי אהרון: לכל מה שאני אומר, היא מתנגדת.

מר גדי ירקוני: בגלל זה היא טובה. ואנחנו חושבים ש... היא גם מבקשת להמשיך, ואני אומר לכם שבתור אדם שמישהו בא אליי, בגיל הזה, בתקופה הזאת, ומבקש עוד שנה לעבוד, והוא עושה דברים טובים, ולא עושה נזק, אלא להיפך, רק תועלת, אני בעד להאריך בשנה, ולתת לו לצאת לפנסיה מכובדת בעוד שנה. אני מבקש את האישור שלכם.

- גב' נעמי סלע:** אנחנו לא הצבענו בשנה שעברה,
- מר גדי ירקוני:** היה מותר שנתיים.
- גב' נעמי סלע:** שנחפש גם מישוהו...
- מר גדי ירקוני:** לא, לא אמרתי את זה לפני שנה, לא.
- גב' נעמי סלע:** זה מה שהיא אמרה, שדיברנו שנוציא קול קורא, ונביא, נעשה...
- מר גדי ירקוני:** אני חייב להגיד לך שאני לא זוכר שדיברנו ככה.
- גב' נעמי סלע:** דיברנו ככה.
- מר גדי ירקוני:** אני לא חושב, את יודעת, אני נזהר בלהגיד כן או לא, בגלל שאני לא זוכר. אז... אבל גם אם כן, אז אני מבקש, נעמי, לא חיפשתי מועמדים, זה לא שלא מצאתי.
- גב' מזל ערוסי:** לא קל לנו איתה, זה נכון, אבל זה מתוך דעתנות נבונה.
- מר אמיר פלג:** גדי, בעצם אתה אומר שהשנה תתחילו בתהליך חיפוש של גזבר חדש?
- מר גדי ירקוני:** כן. לפי דעתי, בניית התקציב, איפשהו במהלך יולי, משהו כזה, או אולי קצת אחרי, נצטרך לעשות, לא יודעת, נהיה צריכים לעשות החלפה מסודרת עם כבי, ונחליט איך ונעשה את זה. ואני מבקש מכם לאשר את ה... בבקשה להרים ידיים, מי שבעד. תודה רבה,

אושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הארכת קדנציה כבי שקולניק – גזברית המועצה

10. הארכת קדנציה יהודה זנטי – מבקר המועצה

מר גדי ירקוני: המבקר ביקש עוד שנה, יש פה חברה מוועדת הביקורת גם, שהמליצו לאשר את ה...

גב' מירב ברקאי: רגע, ועדת הביקורת לא העבירה המלצה. היה דיון, היו דעות לכאן ולכאן, ולא העברנו המלצה.

מר גדי ירקוני: המבקש מבקש להישאר, עוד שנה. אני, בתור מנהל, חברה רגע, (דיבורים מחוץ למיקרופון)

מר גדי ירקוני: חברה, הוא שנה לפני הפנסיה, ואני חושב, חברה, תנו לי רגע להגיד, הוא שנה לפני הפנסיה, שכחתי, טוב שעזרת לי,

מר אמיר פלג: מזל זה לא תמיד שיקול... לפעמים שיקול גם מקצועי.

גב' מזל ערוסי: אוקיי, אבל אתם לא אמרתם לא ב-א' רבתי,

מר אמיר פלג: לא, אני מסכים, אני בעד להאריך לו.

גב' מזל ערוסי: עכשיו, זה מישהו שעשה את עבודתו, זה שנה לפני פנסיה,

מר גדי ירקוני: אני לא אוהב להגיד לבן אדם לפני שנה,

גב' מזל ערוסי: לא היה הליך בחירה של מישהו אחר.

מר אמיר פלג: אני בעד,

מר גדי ירקוני: לא, מזל, רגע, אני אתן לך לדבר. אני לא... תראו, תמיד אני יכול להיערך להחלפה. אני אומר לכם, אני מאוד נזהר בלהגיד למבקש לא, בייחוד אם ועדת הביקורת לא אמרה לא לפה ולא לפה, בסוף מי שהמבוקר זה אני, וזה יכול להיראות לא טוב, שאני מציע להחליף אותו. בגלל זה אני גם מבקש, זה שנה, אני אתן לך אלי, שנה לפני הפנסיה, עשה פה עבודה טובה, אני חושב, יש ביקורת לפעמים על הדו"חות שלו, אבל עבודה. והוא עובד מאוד נאמן, מאוד מסור, ואני רוצה...

מר אריק דניאל: אני מבקש לשאול שאלה,

מר גדי ירקוני: כן, אריק?

מר אריק דניאל: קודם כל, אני אשמח לדעת כמה שנים הוא כבר בתפקיד, במועצה?

מר גדי ירקוני: לפניי.

דוברת: חמש.

מר אריק דניאל: אני חייב להגיד שאני ממש לא אוהב את העמדה הזאת של ועדת הביקורת, שלא יודעת להגיד שום דבר. כי לנו אין באמת כלים, כחברי מליאה, אין כלים אמיתיים לקבל החלטה בלי שתהיה המלצה של מישהו שרואה קצת יותר לעומק את הנושא. אני רק רוצה

להגיד, שבנושא של מבקר פנים, כזה או אחר, סיטואציה לא נוחה ולא טובה של מבקר פנים, שעובד יותר מדי שנים מול המבוקרים, לייצר...

דוברת: זה לא נחשב הרבה.

מר אמיר פלג: זה לא הרבה.

מר אריק דניאל: לטעמי זה הרבה.

דובר: שנה אחרונה, בכל מקרה.

מר ניר ים: רגע, דקה, תיכף אלי אני אתן לך, אבל שנייה אחת. קודם כל, אנחנו משתתפים בתנחומיו, הוא איבד אח השבוע. זה לא קשור לעניין. אנחנו כל שנה קוראים, וגם עכשיו, את דו"ח המבקר, מי שקורא את הדו"ח הזה יכול להתרשם על איכות העבודה שלו, אוקיי? ועל העומקים שהוא נכנס אליהם, ובהחלט, זה יכול להיות מספיק כדי לקבוע דעה. הוא ביקש עוד שנה, הוא הודיע שבסוף השנה, אם נאריך לו, בסוף השנה הבאה הוא יפרוש בכל מקרה, ויש לנו גם את השנה הזו למצוא מישהו תחתיו. כן, אלי?

מר אלי אהרון: אני רוצה להגיד משהו. בניגוד למה שהוא אמר, שהוא לא מבין ולא זה. אני יש לי גם בין היתר, תואר שני במדעי המדינה בביקורת ציבורית, יחד עם לשכת המבוקרים. אני רוצה להגיד לכם שהדוחות שלו, אחד אחד, זה דו"חות חבל על הזמן. לא ראיתי... היה לנו מבקר, ... אני רציתי להגיד שכל מבקר... יצא לי לקרוא את הדו"ח האחרון שקיבלנו אותו אתמול? מתי הייתה ישיבת ההנהלה? אתמול, היום קראתי אותו.

אני רוצה להגיד לכם שכל הדו"חות, קראתי את כל הדו"חות הקודמים שלו, איש מקצועי ממדרגה ראשונה, העבודה שלו עבודה פנטסטית, מדויקת, נכונה, על פי כל הכללים, חבל על הזמן. אם יכולתי להשאיר אותו עוד חמש שנים, אין לזה משמעות, מבקר, רק שלוש רק ארבע שנים, אפשר

להשאיר אותו, יש כאן מבקרים חבל על הזמן. עבודה מקצועית, נהדרת, איש מקצוע מעולה, וכל שנה שהוא יושב פה, אני אומר לכם, זה רווח למועצה. זה רווח לראש המועצה, כי דו"ח הביקורת, מוגש לראש המועצה.

מר ניר ים: עוד משהו בעניין המבקר? מי בעד להשאיר את המבקר שנה נוספת?

תודה. מי נגד? אחד, אושר ללא מתנגדים, שניים אושר ללא מתנגדים, עם שני מתנגדים, סליחה.

מר גדי ירקוני: תודה רבה.

מר ניר ים: תודה. כל אחד את הכסא שלו שם במקום.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר את הארכת קדנציה יהודה זנטי – מבקר המועצה

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

3. אישור פרוטוקול מליאה #16#2020 מיום 30.11.20

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול ישיבה קודמת.

5. ועדים מקומיים

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר את דחיית נושא הוועדים המקומיים עד לאחר קבלת ייעוץ משפטי.

6. אישור תוכניות עבודה ותקציב לשנת 2021

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר את הצעתו של אלי אהרון לשינוי בתוכניות עבודה ותקציב לשנת 2021

החלטה: הוחלט ברוב קולות של 19 בעד, 7 נגד ונמנע אחד לאשר את תוכניות העבודה והתקציב לשנת 2021 בסך 212,275,000 ₪.

7. אישור תב"ר 612 (אושר בטלפון/ווטסאפ)

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את אשרור תב"ר 612 (אושר בטלפון/ווטסאפ)

8. אישור תב"רים

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1272 – בני נצרים – מעון יום תלת כתתי.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלת תב"ר 1001 – תכנון תבע ביישובי המועצה

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלת תב"ר 668 – בית ספר יסודי חדשני 22010

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1268 – עזרים לוגיסטיים למועצה

11. סעיפים נוספים לסדר היום:

11.א' – הגדלת התקשרות יועץ – אפ.אמ. מוטי פוגל הנדסה בע"מ

11.ב' – הגדלת התקשרות יועץ – יורוברידג' בע"מ

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלות התקשרות היועצים לבני נצרים.

9. הארכת קדנציה כבי שקולניק – גזברית המועצה

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הארכת קדנציה כבי שקולניק – גזברית המועצה

10. הארכת קדנציה יהודה זנטי – מבקר המועצה

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר את הארכת קדנציה יהודה זנטי – מבקר המועצה